

Till/ **JUSTITIEKANSLERN**

Box 2308, 103 17 Stockholm

ANMÄLAN

Anmälare/Klagande: Bertil BURSTRÖM (370102-8510) *Nedan kallad: "Jag"; "Burström"; "Undertecknad"; "Ställföreträdaren"*

Össjö-Boarpsvägen 80, 266 91 Munka-Ljungby Tel: 070 58 33 282 E-post: bertil@srsf.se

Ställföreträdare för Klemeco Nord AB (556 209- 1297) med samma adress

Motpart: Staten SVERIGE / Justitiekanslern - JK, som statens ombud och kontrollorgan för domstolsväsendet

Saken: Felaktig och grundlagsstridig domstolspraxis då advokat är svarande i civilmål

KAPITELRUBRIKER:

Översiktlig sakframställan. Karakteristika	sid 2-4
Yrkande	sid 4
Adekvat rättsfrämjande myndighet	sid 4-5
"Rättshaverist?" eller "Är det rättvisan som havererat?"	sid 5-6
Grunder för yrkandet samt belägg för anmälans allvar och relevans	sid 6
Anmälarens bistra erfarenheter började i Malmö tingsrätt i rättsfallet NJA 1992:60	sid 6-7
Introduktion till praktikfallen med alla rättsansökningar angående oredlighet m m	sid 7-8
Inledande opartisk rättsutredning om en advokats handläggning av sitt processuppdrag	sid 8-9
Stämningsansökan till Ängelholms tingsrätt angående advokatansvaret (Praktikfall nr 1)	sid 9-13
Överklagan till ECHR om brott mot artikel 6. ECHR-dom i mål nr 73841/01 (Praktikfall 2)	sid 13-16
Ny talan i Ängelholms TR mot advokaten LS (Praktikfall nr 3)	sid 16-18
Resningsansökan nr 1 till Högsta domstolen (Praktikfall nr 4)	sid 18-19
Resningsansökan nr 2 till Högsta domstolen (Praktikfall nr 5)	sid 19-20
Stämningsansökan till Lunds TR, angående illojalt ombudskap (Praktikfall nr 6)	sid 20-23
Stämningsansökan till Lunds TR, ang. tendensiös rättsutredning (Praktikfall nr 7)	sid 23-25
Sammanfattning av upplevda missförhållanden i praktikfallen 1 – 7	sid 25-27
Vem/vilka bär ansvaret för de rättsförluster som föranlett rättsansökningarna?	sid 27-29
Hur belägga att en dom är felaktig?	sid 29
Respekten för domstolarna kan inte byggas med mörkning och juridiska tricks	sid 30
Undersökningar angående etik och rättsläge vid "känsliga" partställningar	sid 30-31
Förklaringsmodell till den repetitiva bedömningspraxisen då advokat är svarande	sid 32-34
Hur förhåller sig advokatkåren till den advokatfavoriserande domstolspraxisen?	sid 34-36
Åtgärder för att skapa opinion för att försöka eliminera missförhållandena	sid 36-39
Vem är "jag" som har mage att kritisera den partiska etiken och rättskulturen?	sid 39-40

ÖVERSIKTLIG SAKFRAMSTÄLLAN. KARAKTÄRISTIKA

Denna anmälan avser ett seriöst och synnerligen allvarligt missförhållande i Sveriges domstolsväsen. Anmälan grundas på egna och andra personers och företagares mångfald beprövade erfarenheter från fullständigt oacceptabla avgöranden i domstolarna. Som nedan framgår är anmälarens lärdomar från aktuella rättsområden digra, likaså kunskaperna i tillämplig juridik efter nödtvungen utbildning. Här anmärks det inte på lagarna – däremot lämnar kvalitetssäkringen av lagarnas och domarreglernas tillämpning av tjänstgörande domare mycket övrigt att önska. Tillika är många advokaters etik och uppträdande mot sina huvudmän djupt förkastlig i vissa situationer. Anmälan lyfter fram en allvarlig dysfunktion och avslöjar **en lika dold som felaktig praxis** som *regelmässigt tillämpas* av tjänstgörande juristdomare när *advokat* är svarande i civilmål. Denna motbjudande praxis kränker grundlagens heliga likabehandlingsprincip å det grövsta när en skadedrabbad klient efter ett illa utfört advokatuppdrag nödgas gå till domstol för att få ersättning från den vårdslöse/illojale advokaten. Vid denna partställning fungerar den svenska rättvisan mycket dåligt i alla rättsinstanser. På detta särskilda rättsområde är alltså vårt land långt ifrån demokratiskt.

Då det handlar om beskydd och positiv särbehandling av de jurister som auktoriserats som rättstjänare med viss myndighetsprägel, d v s *advokater*, strider juristdomarnas förfarande även mot lagarna mot korruption och jäv. Juristdomarna efterlever en ljusskygg och sedan länge använd praxis, vars ursprungliga övergripande syfte synes vara att nogsamt bevara både rättstjänarnas och rättsväsendets allmänna anseende. Nästan alla medborgare har motsatt vilja och uppfattning - i likhet med lagstiftaren; Att det är långt bättre att domstolarna dömer objektivt, hederligt och rättrådigt; - Än att rättstjänarna primärt slå vakt om rättsväsendets anseende genom att dölja sina tillkortakommanden, orättfärdigheter, felaktiga hänsynstaganden och andra klandervärda handlingar. Till slut kommer sanningen fram och sopar bort allt fusk och mygel. Då kan man inte gömma mer under den smutsiga kamouflerade mattan. Det är hög tid att klargöra för *alla rättstjänare*, att ärlighet varar längst!

Objektivt bryter rättstjänarnas medvetna särbehandlingsbrott svårartat mot såväl grundlagen som domarreglerna. Därför är en skarp brottsrubricering tillämplig på domarkårens missbruk av sin förtroendeställning. Helt visst kan olika slags praxis tillämpas vid rättsskipning. Men då har aktuell praxis formulerats av högre rättsinstans i brist på tillräckligt preciserad lag. Ingen praxis får dock strida mot vare sig vanlig naturrätt, lagar eller regler. Den bisarra praxis som förevarande anmälan fokuserar på, har syftet att subjektivt bedöma advokatens ansvar mot sin klient alldeles extra milt och overseende. Denna partsinriktade absurda praxis har dock inget som helst stöd i lagar och regler - grundlagen inräknad. Den måste därför genast utmönstras. Då hitintills inga rättrådiga åtgärder vidtagits eller ens diskuterats av domarkåren, advokatsamfundet eller andra medansvariga funktionärer, har Justitiekanslern plikten och det fulla ansvaret att eliminera denna samhällsnedbrytande form av kollegial korruption och missriktad kåranda i det för landet grundläggande och normerande rättsväsendet.

De sju kronologiskt ordnade praktikfallen har av lämplighetsskäl skildrats självständiga så att de i princip kan läsas oberoende av varandra. Nackdelen är att det blir inte så lite tjatigt med de många upprepningarna av omständigheter och argument. Några praktikfall är i sanning *självavslöjande* och blottar makt-ägande juristers skenhelighet, självgodhet och halsstarrighet. Där finns ingen ödmjukhet att skåda av det slag vi plebejer förväntas visa.

De fall, som denna anmälan drar fram i ljuset, borde mana rättrådiga jurister som besitter makt och myndighet, att utan dröjsmål och för folkets bästa avhjälpa sakernas djupt klandervärda tillstånd. Fristående jurister, som studerat domstolsavgörandena menar att det otillbörliga gynnandet av den part som är advokat är svårt att finna någon motsvarighet till. Ansvarstvister med motsvarande partställning och med liknande ofattbara utgång kan räknas i höga tresiffriga tal sedan decennier. Lika länge har den otillbörliga praxis funnits, vars tillämpning och orättvisa verkan är uppenbar i praktikfallen. Det frånstötande och ojämlika bedömningssättet kränker och våldför sig på allas rätt till likabehandling i allmän domstol. Sedvänjan tillämpas för skyddandet av och till förmån för hundratals vårdslösa och potentiellt illojala representanter för en yrkesgrupp som består av cirka sextusen rättsbildade näringsidkare och privatanställda med yrkestiteln *advokat*.

Advokater är inte skyddsvärda för att de är fattiga och lågavlönade - det är de sannerligen inte. Inte heller är advokater extra skyddsbehövande för att de är i underläge i förhållande till andra yrkesgrupper och näringsidkare – inte det heller, tvärtom! Advokatkåren utgör däremot den yrkesgrupp som har de högsta timarvodena i Sverige, ofta med tjusiga kontor på "fina gatan" och tack vare sin yrkesvana och kollegornas och samfundets uppbackning, välrustade mot varje motpart i händelse av tvist i domstol. Den utmanande o-kulturen med juristdomarnas beskyddarverksamhet tillämpas i stället i det feltänkta syftet att oavsett hur usel och klandervärd advokatens handläggning än kan bevisas vara, måste vederbörandes trovärdighet bevaras till varje pris och därmed domstolsväsendets i stort.

Huruvida juristdomarnas "beskyddarverksamhet" även omfattar andra rättstjänare undandrar sig min bedömning.

Andra advokatunders försök att utfå skälig skadeersättning för advokaters handläggningsfel bör nämnas för att illustrera att anmälan praktikfall blott utgör en liten bråkdel i mängden suspekta "ansvarsbefrianden" från inblandade juristdomares och advokaters sida. Några exempel:

"Advokat ansåg sig vara enbart ett skrivbiträde och tilläts därför försumma sina plikter som husadvokat" - G Thern vs. advokaten Jan Wijkström.

"Advokat gjorde nästan alla tänkbara fel - men behövde inte ta ansvar för uppkomna mångmiljonskador då han hänvisade till andra som han anlitat och borgat för" – Toftö AB/L-E Johansson vs. advokaten Max Slotte, advokatbyrå Lagerlöf & Leeman.

"Advokat var inte uppdaterad på vanlig skilsmäsojuridik – men vägrade ta ansvar och kom undan med det" – L Cornell vs. advokaten Lars Gombrii.

"Advokat var ordförande i bolaget, men behövde inte ta något ansvar för detta eller för sin skadedrabbande inkompetens som skatterådgivare" - U o L Wikström vs. advokaten Hans-Elof Olsson.

Yrkande:

1. Det yrkas ett strikt och fullt ut skäligt ansvarstagande för svenska domstolars och juristdomares bristande efterlevnad av likabehandlingsprincipen i de fall som beskrivs i förevarande anmälan.
2. Att effektiva och verkningsfulla åtgärder vidtas mot den återkommande partiskhet och kollegiala hänsynstagande som förekommer i domstol då svaranden i skadeståndsmål är advokat/advokatbyrå.

Adekvat rättsfrämjande myndighet

Justitiekanslern JK har jämte Justitieombudsmannen JO, uppgiften från Sveriges riksdag att övervaka det svenska rättsväsendets funktion och tillförlitlighet. Särskilt lär det åvila JK att kontrollera att Sveriges domstolsväsen *inte* repetitivt genom lagstridig eller olämplig praxis eller på annat systemliknande sätt avkunnar partiska, subjektiva och felaktiga domar där relevanta rättsgrunder och bevis har åsidosatts eller nedtonats. Enligt grundlagen har envar medborgare rätt att förvänta sig att juristdomare och andra rättstjänare handlägger sina uppdrag på det objektiva och rättrådiga sätt som gäller för uppgiften. JK och JO är de myndigheter som är skyldiga att undersöka klagomål mot domstolarnas handläggning samt med kraft åtgärda, reparera och gottgöra där så är möjligt. Tillsynsmyndigheterna har emellertid ingen rätt att ändra lagakraftvunna domar och beslut.

Det finns dock ett dilemma. Justitiekanslern har nämligen två motstridiga roller: Den ena är att JK är statens "advokat" och försvarare. Den andra rollen är att kontrollera att domstolsväsendet fungerar enligt lagar och regler. Förekommande fel kan då innebära att staten rimligen anses ha ansvar för skäligen gottgörelse, som JK i sin andra roll har som uppgift att bestrida och begränsa!

För att uppfylla sina åligganden måste JK med omsorg undersöka varje anmälan huruvida det finns skäl ifrågasätta påtalade metoder, domar och beslut. Inte för att ändra felaktiga domar, utan för att klarlägga om dessa är en följd av kompetensbrist, försummelse, brottslighet eller tvivelaktig sedvänja. Bristerna kan även bero på slarv, oaktsamhet, uppsåtlig partiskhet eller annan oredlighet hos den tjänstgörande personalen. Granskningen måste vara förutsättningslös utan förutfattade meningar. En neutral inställning är nödvändig och får inte ödeläggas genom att man innan genomläsning och begrundan konsulterar utomstående, vilket ibland sker på grund av lättja och aningslöshet.

Den uppmärksammade rapporten "Felaktigt dömda" av juridikprofessorn Hans-Gunnar Axberger visar att det kan finnas anledning att i efterhand studera lagakraftvunna domar där det finns skäl att misstänka relevanta felaktigheter. Låt vara att det gällde *brottmål* med måhända oskyldigt frihetsberövade. Men även felaktigt avgjorda *tvistemål* kan drabba förfördelade parter och familjer hårt och orättvist i olika avseenden. Det är väl känt att bakom många tvistemål kan förekomma grova brott, som av skilda

orsaker aldrig blir föremål för åtal.

"Rättshaverist?" eller "Är det rättvisan som havererat?"

Denna anmälan redogör för flera dubiösa rättegångar som anmälaren tvingats uthärda de senaste tjugosju åren. Med avseende på mängden mål och rättsansökningar kan ifrågasättas om vederbörande kan avfärdas som "Rättshaverist"? Ett dylikt pejorativt epitet får ofta den som kan ha rätt i sak, men av samvetslösa motparter och "Rättstjänare" dribblats bort från all ordning och reda, samt i brist på insikter och juristhjälp inte förmår argumentera för sin självklara rätt. Haverier beror inte sällan på slarv, fiffel och olika former av korruption - utan den förmenta "rättshaveristens" förskyllan.

Måhända är anmälaren "bara" en socialt engagerad rättskämpe och hederlig medmänniska? Ja, det stämmer bättre. Han är också en meriterad uppfinnare, mentor, ingenjör och innovatör. En seriös småföretagare som 1982 råkade ta in en finansiär, som visade sig vara en girig fastighetshaj, vilken efter friställning från Svenska Varv på 1980-talet omvandlade statliga renoveringsbidrag till en stor mängd svarta pengar genom osanna fakturor. Kompanjonens försåt lyckades Burström parera. Detta förmådde däremot inte den första av Burströms anlitate advokater (LS), vilken plötsligt fann sig tvungen att främja motsidans intressen genom att kraftigt försvaga rättskraften för sin huvudman. Den efterföljande advokaten (J) gjorde i princip detsamma, dock inte av pekuniära skäl utan av samfunds-kollegiala. Undertecknad är ingen rättshaverist utan en envis, reflekterande och objektivt lagd forskartyp, som utan feghet vågar utmana juristetablissemangen för att bekämpa fiffel och korruption i sin strävan mot att *rättvisa* skall gälla lika för alla. Vaktslåendet om jämspelt rättvisa är nödvändigt i varje demokrati. Att allt fungerar som det ska bör bevakas även av dem med egen erfarenhet från dysfunktionella och mindre nogräknade, så kallade rättstjänare.

Anmälaren har skäl göra gällande att "haveri" har skett i de olika domstolarnas personbesättningar, som missbrukat samhällets förtroende genom att åsidosätta plikten att vara rättrådiga. Istället har man tillämpat en dubiös, omoralisk och jämlikhetskränkande praxis, vars syfte är att hålla den synliga ytan på rättvisans funktionärer ren och snygg. Även ledamöterna i Advokatsamfundet, vilka enligt sina etikregler inte får främja orätt, gör inte sällan orätt lika fullt – ibland av kollegiala skäl. Genom dylikt handlande har inte bara anmälaren och många dessförinnan, utan även svenska folket, d v s staten, åsamkats betydande kostnader och tidspillan under åren. För detta har anmälaren inget ansvar - såvida det inte anses fel att klart och tydligt hävda sin rätt. Att det slutligen ges in ett ackumulerat klagomål får staten ta ansvar för, då statsanställda juristdomare varit partiska i strid med både grundlagen och domarreglerna. Att även advokat kårens etiska förhållningssätt inte alltid är som det borde vara, är delvis även statens ansvar genom sitt givna monopol utan tillräckliga förbehåll för en tillfredsställande objektiv tillsyn.

För att begränsa skadan har undertecknad städse vinnlagt sig om att formulera sig tydligt så att inga missförstånd skall uppstå, inte ens bland intresserade icke-jurister. Burström har till följd av ständigt

undanglidande motreaktion nödgats upprepa sina argument om och om igen. Numera vet anmälaren att anmärkningsvärda domar och beslut inte behöver bero på bristande fattningsförmåga, utan på intellektuell ohederlighet hos dem som grovt missbrukar sin förtroendegivna makt för att skydda sina vänner, advokater och domarekollegor.

GRUNDER FÖR YRKANDET SAMT BELÄGG FÖR ANMÄLANS ALLVAR OCH RELEVANS - sid 6-29

Anmälaren utgår från att angivna domar och beslut med tillhörande skrifter är lätt tillgängliga för JK. Då bedömningsmaterialet även består av en dom från Högsta domstolen jämte en dom från Europadomstolen, torde den juridiska materian vara nog så intressant. Därtill finns ett falsarium till dispensförord från chefsjuristen på dåvarande Mekanförbundet. Domskrifterna och inlagorna i NJA 1992:60 och ECHR:s dom i Case no 73841/01 med akter, protokoll och dagboksblad, bör utgöra nöjaktigt underlag för analys och åtgärd. Mycket kan läsas mellan raderna i de officiella texterna.

De anmärkningsvärda praktikfallen redovisas kronologiskt. Märkliga skrivningar och slutsatser från dömandet redovisas under adekvata målbeteckningar inklusive anmälarens synpunkter. Omständigheter och bevis som omnämns har åberopats i tingsrätten samt citerades och genomgicks under huvudförhandlingarna med talarstöd från manus och/eller med civila åhörare till styrkande av att åberopandena verkligen ägde rum. Argument m m har på sedvanligt sätt framförts i domstolarna även i överklagandena. Relevanta omständigheter och bevis har åberopats i alla instanser. Trogna citat anges i *”kursivstil”* inom citattecken. Relevanta dokument/bevis kan vid behov tillgängliggöras på Internet genom länkning från understrukna ord i en kompletterad anmälningsskrift.

Anmälarens bistra erfarenheter började i Malmö tingsrätt i rättsfallet NJA 1992:60

Klemeco Nord AB tillverkade delägaren Burströms patenterade bygginfästningar (inregistrerat varumärke *KLEMÍT*) och försålde sortimentet de första åren till marknadsgrossister i Norden. Klemeco hävde efter två år ensamrätten till Jernmanufaktur AB, som marknadsförde Klemit-produkterna i Sverige sedan 1982. Jernmanufaktur ville behålla försäljningsrätten och utlovade garanterade inköp från Klemeco av bestämda årliga volymer samt en uttrycklig arbets-, aktivitets- och informationsplikt. Avtal träffades, men efter ett halvår visade det sig att Jernmanufaktur var helt passivt och endast hade uppfyllt inköps- och vidareförsäljningsåtagandet till en ynka tiondel av utlovad volym. Detta trots att byggkonjunkturen ökade kraftigt, flera säljare hade anställts och internationella byggmaterialtillverkare som Siporex AB, Ytong AB, Lohja Oy och Norsk Leca A/S rekommenderade Klemit-produkterna i sina datablad och testrapporter som den överlägset bästa infästningen på marknaden.

Genom advokaten Lena Ström (LS) *hävde* Klemeco avtalet med Jernmanufaktur och krävde ersättning för affärsbortfallet. Ombudet Ström (LS) åberopade *tre* avtalsbrott i sin *stämningsansökan* till Malmö tingsrätt. Tre år senare vid huvudförhandlingens inledning i Malmö tingsrätt frånföll dock LS utan

huvudmannens hörande, två av dessa rättsgrunder. Tingsrätten ogillade Klemecos skadeståndstalan. Hovrätten utdömde däremot skadestånd till Klemeco, sedan Burström i sitt vittnesmål nogsamt framhållit ensamrättsavtalets seriösa avsikt; att Klemeco skulle försättas i ett bättre läge än i den tidigare muntliga överenskommelsen. Högsta domstolen slutligen, befriade Jernmanufaktur från ansvar. HD påpekade dock i sin dom att arbetsplikten i pkt 5.1 hade en särskilt viktig betydelse (framgår även i HD-trycket). Brotten mot arbets- och informationsplikten i avtalsklausulerna 5.1 och 9.3 hade undanförts av LS *egenmäktigt* och av mycket sannolikt *illojala* skäl.

INTRODUKTION TILL PRAKTIKFALLEN med rättsansökningarna om *advokaters* ansvar för vårdslöshet/oredlighet mot huvudman; brott mot uppdragsavtal; domstolars/juristdomares undertryckande av bevis- och rättsfakta m m.

Det finns tydliga belägg för att Sveriges domstolar och juristdomare alltid skyddar sina auktoriserade advokater vid allvarligt klander från deras kunder. Denna vanartiga sedvänja praktiseras sedan decennier genom en osund och förtäckt men bland chefsdomare väl inarbetad praxis. Motivet till denna hävd synes vara att allmänheten inte får betvivla kompetensen och tillförlitligheten hos Sveriges rättstjänare. Om en tingsrätt "skulle missa" och bifalla klientens talan, ändrar hovrätten denna dom till advokatens favör. Studerar man avgjorda "advokatmål" finner man att domarsitsarna letts av chefen eller ställföreträdaren för tingsrätten eller hovrätten. De som har bestämmande inflytande säkrar således att den anseende-viktiga traditionen upprätthålls. Det fristående yrket *advokat* utgörs av cirka 6 000 ledamöter, som auktoriserats av Sveriges riksdag och därför åtnjuter särskilt skydd jämfört med andra fristående jurister. Inofficiella undersökningar visar att av missnöjda advokat kunder får klart mindre än *fem procent* lagakraftvunna bifall i domstol vid ansvarstalan om vårdslöst eller illojalt ombudskap. Detta även om klienterna biträtts av högt kvalificerade jurister. Självfallet finns inget lagstöd för att en viss yrkeskår åtnjuter positiv särbehandling i domstol. Detta skall rätteligen förhindras av en orubblig grundlag som föreskriver att *alla* medborgare oavsett yrke, samhällsställning, etnicitet, kön, ålder etc. skall behandlas jämlikt och lika av Sveriges alla myndigheter. Denna anmälan visar flera skräckexempel på hur grundlagen kan kränkas och hur illa likabehandlingsprincipen fungerar vid angiven partställning. Anmälarens insikter började anhopas i och med rättsfallet NJA 1992:60. Grunderna i Klemecos efterföljande ansvarstalan mot advokaten LS (Klemeco's ombud i Malmö tingsrätt), var hennes självsvåldiga undanröjande av viktiga rättsgrunder i strid med konkludent bekräftat uppdrag. Första försöket att få rättvisa och skäligt skadestånd gjordes med stöd av advokaten Sven Jernryds opartiska rättsutredning. Stämningen utmynnade i en *uppenbart* subjektiv och orättfärdig dom i Ängelholms tingsrätt. Domen fastställdes *blankt* av hovrätten trots ny godkänd bevisning.

Därefter har ytterligare rättsansökningar gjorts till vederbörliga rättsinstanser mot inblandade advokater jämte resningsansökningar även angående juristdomarnas orättfärdiga avgöranden. Orsaken till att rätts-

ansökningarna har blivit så många är en följd av att domstolsjurister och advokater har samverkat till återkommande oredliga domar och domskäl. Rådande "fulpraxis" med sitt diskutabla motiv är ordentligt cementerad i Sverige sedan åtskilliga år. Vidare har metoden *fokusförskjutning* tillämpats av advokaterna för att försvåra genom ovidkommande synpunkter. Det är illavarslande att anmälaren inte uppnått rättvisa på en enda av sina välgrundade ansökningar.

Juristdomare synes ibland inte förstå vad som åberopas - när så anses behövt. Statistiken att högst en handfull felaktigt behandlade klienter fått bifall i lagkraftvunna domar mot advokater under mer än hundra år är mycket alarmerande. Värt att nämna är att i Danmark är förhållandena däremot sunda i liknande ansvarsmål. Danska klienter får domstolarnas bifall i ungefär sextio (60) fall av hundra (100)! Orsakerna till de allvarliga missförhållandena i Sverige illustreras i denna JK-anmälan. Som framgår gör juristdomare skillnad på folk och folk beroende på yrke och samhällsställning (särskilt då *advokat* är svarande i civilmål). Denna grova oredlighet måste genast upphöra!

0. INLEDANDE RÄTTSUTREDNING - BESTÄLLD ATT VARA OPARTISK OCH OBJEKTIV

Efter HD:s dom i NJA 1992:60 beställdes en "objektiv rättsutredning" angående advokaten L Ström's (LS) handläggning som ombud för Klemeco i Malmö tingsrätt i tvisten mot Jernmanufaktur

Den 23-sidiga tattskrivna rättsutredningen utfördes för Klemeco Nord AB:s räkning av advokaterna Sven Jernryd och Ulf Jönsson på uppdrag av försäkringsbolaget Folksam's rättsavdelning i Malmö. Utlåtandet var att LS hade misskött Klemecos uppdrag genom att inte åberopa två bevisliga avtalsbrott, alternativt hade återkallat sådant åberopande. Därutöver underlät LS att åberopa den korrespondens som visade Klemecos grundkrav till fortsatt samarbete med Jernmanufaktur. Rättsutredarna ansåg LS vara skadeståndsskyldig genom "sannolik vårdslöshet". För säkerhets skull rådgjorde man med författaren till "*Advokatens rättsutredningar – metod och ansvar*", Lars Heuman - professor i processrätt vid Juridicum, SU. Heuman tog del av utredningen och instämde till fullo.

Jernryd tog emellertid orättmätiga hänsyn till kollegan LS, som då var ledamot i Advokatsamfundets huvudstyrelse och sades vara påtänkt som samfundets nya generalsekreterare. Vid utredningsarbetet vägrade Jernryd ta med det faktum att LS brutit både mot den med huvudmannen överenskomna åberopstrategin samt även desinformerat och vilsefört Klemecos ställföreträdare angående vad som *verkligen* åberopades i huvudförhandlingen i Malmö tingsrätt mot Jernmanufaktur. (Jernryd verkade vara klar över orsaken till detta).

Hade Ströms uppdragssvek och tvetalan omnämnts och åberopats, skulle LS enligt gällande lagstöd fått bevisbördan för huruvida hennes avvikelser från uppdraget hade inverkat menligt eller ej på Klemecos rättsliga utfall. Burströms enträgna begäran att anföras sveket och vilseförandet avslogs av Jernryd. Den assisterande advokaten Ulf Jönsson undslapp sig följande i telefonsamtal med Burström: "*Det här*

ärendet (mot Lena Ström) är en mycket besvärlig balansgång". På min följdfråga upprepade Jönsson: "Detta är en besvärlig balansgång".

När rättsutredningen efter några månader var klar överlämnades den först till advokatkollegan Ström. Först därefter fick beställarna försäkringsbolaget Folksam och Bertil Burström ta del av den. Den ytterst ansvarige rättsutredaren Sven Jernryd förklarade denna ordning ungefär så här för mig: "Självklart får du skadestånd. Men vi advokater vill inte se sådana här saker i domstol. Lena Ström måste få chansen att använda sin försäkring eller ingå förlikning." Eftersom Ström vägrade diskutera saken försökte Jernryd övertala mig att utse professorn Lars Heuman till opartisk domare, förutsatt att även Lena Ström går med på det." Jag tyckte det lät konstigt och avböjde ytterligare en rättsutredning, vilket förmodligen även Ström gjorde, om hon ens blev tillfrågad.

Rättsutredningen ingavs sedermera till Ängelholms tingsrätt och återfinns i vederbörliga akter.

PRAKTIKFALL 1. Stämningsansökan till Ängelholms tingsrätt angående skadeståndskrav mot advokaten Lena Ström (LS) för vårdslös/illojal processföring som ombud i Malmö TR.

Advokaten LS vägrade tala med rättsutredarna vars slutsats var "sannolikt vårdslös processföring". Att kollegan Jernryd skulle nämna alternativet "Sannolikt *illojalt* ombudskap" skulle strida mot kårens dåvarande Etiska regler: "Kritik mot kollega skall vara måttfull".

LS vägrade förlikas. Samtalen fördes därför mellan Jernryd och LS' försäkringsbolag Wasa, som vitsordade sakläget men var bundet av LS' bestridande. Återstod att föra ärendet till domstol. Klemecos nya ombud Jernryd förhalade dock rättegången tillsammans med motpartsombudet advokaten L Laurin, sannolikt beroende på konkurshotet som fanns mot Klemeco. Jernryd rådde Burström att låta Klemeco gå i konkurs och sedan köpa talerätten av konkursboet. Burström insåg risken att bulvaner till LS skulle bjuda över och betalade därför under stora uppoffringar Klemecos fordringsägare och undanröjde konkurshotet.

Vid tredje förberedelsen i Ängelholms TR retirerade Jernryd helt från slutsatserna i sin utredning. Den ekonomiskt barskrapade Burström nödgades entlediga Jernryd och efter erforderligt juridikstudium ensam fullfölja målet på basis av rättsutredningen, stämningsansökan och skriftliga bevis.

Att Klemecos ombud LS i Malmö TR under den tre-åriga rättegången åberopade Jernmanufakturs brott mot tre avtalsklausuler är belagt genom Ströms hävningsförklaring av avtalet; stämningsansökan jämte bevisuppgiften samt ett tiotal inlagor under rättegången (*se Malmö TR's akt*). Åberopandet var följdriktigt, vilket även Högsta domstolen bekräftade sex år senare. Klemecos vittnen hördes mycket riktigt, där bland annat den före detta säljaren Sören Nyberg berättade att Jernmanufakturs VD hade beordrat all personal att ligga lågt med Klemecos produkter och endast fullfölja redan mottagna order. Av domen i Malmö tingsrätt framgår att LS *slutligen inte* åberopade två av dessa styrkte avtalsbrott. "Startsignalen"

till hennes *återkallande* kom från motpartens ombud som en *ordningsfråga*. Burström är övertygad om att detta orkestrerades av tidigare delägaren i Klemeco Nord AB, Sven Ålander, som i lönnedom arbetade med Jernmanufaktur sedan han hade misslyckats komma över Burströms patent.

Talan mot LS för handläggningen i Klemecos mål T 3178-86 vid Malmö tingsrätt åren 1986 - 1989 pågick **1993 – 1996 i Ängelholms TR, som meddelade Dom DT 71 i mål T 341/93**. Domslutet blev grymt men trots allt tacknämligt *självmarkerande* eller rättare sagt, *självavslöjande*. Mot bakgrund av de anmärkningsvärda omständigheter som hade åberopats mot LS, är det övertydligt att domen blev så partisk och subjektiv som den kunde göras. Detta framgår av tingsrättens sammanfattning:

"Tingsrätten finner sålunda att Lena Ström inte i något av de av Klemeco angivna avseendena varit försumlig då hon förberett och utfört Klemecos talan i tvisten mot Jernmanufaktur. Tvärtom ger utredningen belägg för att hon skött sitt uppdrag med omsorg och skicklighet. Käromålet kan därför inte vinna bifall."

Anmälarens primära kritik:

Tingsrättens *självmarkerande* dom visar även mellan raderna att Klemeco inte fick en rättvis rättegång.

Ingen oberoende jurist kan förstå hur domarna kunde berömma LS mot följande bakgrund:

- LS inkallade flera vittnen, men innan dessa hördes vid huvudförhandlingen, återkallade hon åberopandet av de avtalsbrott vittnena skulle styrka!
- LS genomförde flera tids-, kostnads- och resurskrävande vittnesförhör till styrkande av avtalsbrott som inte åberopades! Detta kallas *rättegångsmissbruk* enligt Rättegångsbalken.
- LS avvek utan lov från den med Klemecos ställföreträdare överenskomna strategin!
- LS felinformerade och vilseförde huvudmannen under hela förberedelsen genom att i dussintals skrifter göra gällande tre avtalsbrott, vilket LS likväl inte fullföljde vid huvudförhandlingen!
- LS försummade att åberopa brevväxlingen med motparten, vilken belyste Klemecos grundvillkor för fortsatt ensamrätt!
- LS satsade i huvudförhandlingen på ett enda kort – tolkning av en mångtydig avtalsklausul!
- LS förkastade de styrkta brotten mot de två arbets- och informationsförpliktande avtalsklausulerna trots att de visade att Jernmanufaktur varit uppsåtligt passiv!
- LS försummade sin skyldighet att undersöka rättsläget och eventuellt liknande avtal och missade därför standardavtalet EÅ 85 som var vanligt i branschen.
- LS försummade att förevisa skillnaden mellan ett *målsättningsavtal* och det specialskrivna "garantiavtalet" som avsågs ge en köpgaranti till Klemeco och delvis hade EÅ85 som förlaga.

Tingsrättens dom är osaklig och orättfärdig till svarandens (LS) fullständigt oförtjänta fördel.

Det fanns sannerligen anledning att överklaga tingsrättens våldtäkt på rättvisan. Burström blev uppringd även av juridikprofessorn Lars Heuman med denna uppmaning. Problemet var att Burströms supporter-

skara hade minskat, vilket antagligen var ett av syftena med tingsrättens absurda beröm.

Domen överklagades till Hovrätten över Skåne och Blekinge, som efter Burströms argumentation tillät kompletterande bevisning. Skälet var att LS hade genomfört en **processuell kupp** någon dag innan huvudförhandlingen i Ängelholm. Först *efter* tingsrättens huvudförhandling fann Burström i sin post en 28-sidig inlägga som LS personligen delgivit var och en av tingsrättens ledamöter! Inläggen hade dock flera motsägelser. Dessa styrkte Klemecos påstående att LS aldrig hade anfört som processmaterial något av de brev Klemeco och Jernmanufaktur hade utväxlat, vilka belyste förutsättningarna för avtalet. I kupp-inläggen från LS framgår nämligen att LS inte kände till att Klemeco hade ingett ett betalningsföreläggande mot Jernmanufaktur. Detta stod i ett av breven, som LS påstod ha läst upp i Malmö tingsrätt! Vilket motbevisades av henne själv! För att säkerställa att hovrätten fick del av Klemecos relevanta material under huvudförhandlingen använde Burström ett manus för sakframställan, yrkande, grunder, bevisgenomgång samt plädering. Denna skrift överlämnades till både rätten och motparten vid huvudförhandlingens inledning.

Hovrätten lovade på kärandens begäran att beakta den nya bevisningen och att även skriva självständiga domskäl. Rättegången i hovrätten pågick i tre år, efter att tacksamt ha påskyndats av JK på anmälan av Burström. Efter två dagars huvudförhandling meddelades **Hovrättens Dom DT 4231 den 4 november 1999 i mål T 170/96**. Domen var "blank" utan egna domskäl och utan någon som helst redovisning eller bedömning av Klemecos nya bevis!

Anmälarens primära kritik mot hovrättens dom:

Hovrätten gav trots Klemecos uttryckliga begäran och sakens ekonomiska betydelse för såväl Klemeco som bolagets ställföreträdare en blank dom utan angivande av egna domskäl.

- Hovrätten omnämnde varken de bevis som Klemeco tillåtit tillföra eller den verkan bevisen avsågs ha. Att i en dom inte omnämna nya relevanta bevis, som godkänts i god ordning strider mot Europadomstolens föreskrift att en dom skall vara begriplig och rättvis. Bristen utgör rättegångsfel.
- Domarsitsen bestod av blivande hovrättspresidenten L-O Engström som ordförande, trots att JK hade ingripit mot denne på grund av avdelningens senfärdiga förberedelser och funnit att hovrätten överlade om ärendets handläggning endast med motparten – advokatsidan. Engström medgav "*måhända dubiös handläggning*". Två tuggummituggande tillförordnade assessorer flankerade jämte ett påtagligt ointresserat yngre hovrättsråd. Att mot ordföranden hävda jäv var gagnlöst då hovrättens övriga personal var på studieresa och ytterligare tidsförhållning låg i fransk riktning.
- Än en gång besannades teorin om att det kan presumeras att advokater som är svarande i civilmål skyddas av juristdomarna med alla till buds stående medel.

Ansökan om prövningstillstånd ingavs till HD den 1 december 1999, med skriftligt förord av juridikprofessor em i straff- och processrätt Hans Klette, Lund, samt från ordföranden för Svenska Uppfinnareföreningen, Stockholm. Det påpekades att rättvisan *måste* fungera oberoende av sak och partställning samt att prejudikat saknas från HD om advokatansvaret ända sedan 1949. Som vanligt tillbakavisade HD begärd prövningsdispens utan motivering. **Högsta domstolens avvisningsbeslut i mål T 5039-99 meddelades nästan ett år senare den 19 oktober 2000.**

Anmälarens mening:

Domstolarna har gjort en ovederhäftig bedömning av anförda omständigheter. Juristdomarna gav ett fullständigt ogrundat beröm till ett illojalt ombud. Anledning finns att juristdomarna förklarar följande:

- Förtjänade advokaten LS verkligen beröm för att under en längre tid ha misslett sin huvudman om vad processföringen i själva verket skulle innehålla?
- Var LS *berömvärd* för att hon i "lönndom" frångick sin med huvudmannen överenskomna processtrategi och försvagade talan kraftigt?
- Var det berömvärt att LS gjorde sig skyldig till rättegångsmisbruk genom att inkalla och förhöra flera vittnen om avtalsbrott och rättsgrunder, som dessförinnan hade undanröjts av henne själv och därmed gjort även bevisningen betydelselös?
- Hur kan domstolarna anse det *lovvärt* att ombudet LS endast åberopade brott mot en enda avtalsklausul, som bevisligen var motstridig i förhållande till en annan klausul?
- Varför negligerade domstolarna att Högsta domstolen i NJA 1992:60 framhöll vikten av arbets- och informationsplikten i pkt 5.1? Klemeco förfogade ju över riklig bevisning som LS från början hade åberopat i Jernmanufaktur-målet men frånfällits. Detta erinrades om i målet mot LS!
- Var det *etiskt* att Ström först efter tre års utevaro från tre förberedande förhandlingar ingav en 28-sidig skrivelse till var och en av juristdomarna någon dag innan huvudförhandlingen i Ängelholm? Var det måhända schyst att sända handlingarna till Burström via ytpost, så att Klemeco inte fick del av materialet förrän kvällen första huvudförhandlingsdagen?

Endast i en upp-och-ned-vänd värld kan LS' djupt klandervärda handläggning i Malmö kallas berömvärd! Ingen borde behöva uppleva att ett tvistemål mot en så inkorrekt advokat behandlas på ett så oredligt, subjektivt och orättfärdigt sätt som anmälaren tvangs uppleva i svenska domstolar!

Hänförliga lagar och regler:

Regeringsformen 1 kap. 2 § "Den offentliga makten skall utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet... ... Det allmänna skall motverka diskriminering av människor på grund av kön, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, språklig och religiös tillhörighet, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller annan omständighet som gäller den enskilde som person."

RF 1 kap. 9 §: "Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör uppgifter inom den offentliga förvaltningen skall i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttaga saklighet och opartiskhet."

RB, 8 kap 4 § (Lag om advokater..., antagna av Sveriges Riksdag):

"En advokat skall i sin verksamhet redbart och nitiskt utföra de uppdrag som anförtrotts honom och iaktta god advokatsed."

Advokatsamfundets Etikregler om God advokatsed. Nedanstående regler föreskrevs 1984 – 2008:

§ 1 "En advokats främsta plikt är att ... efter bästa förmåga tillvarata klientens intressen. Han är skyldig att främja dessa utan att låta sitt handlande påverkas av tanke på egna fördelar eller obehag ... Advokat får inte främja orätt."

§ 18 "Advokat är skyldig att gentemot klienten iaktta trohet och lojalitet".....

§ 23 "Juridiska råd skall vara grundade på erforderlig undersökning av gällande rätt. Uppdrag skall utföras med omsorg, noggrannhet och tillbörlig skyndsamhet ...".....

§ 45 st 2 "Advokat får inte medverka till att bevis undertrycks eller förvanskas ..."

HandelsBalken, kapitel 18 (Lag om sysslomän, konsulter och ombudsmän):

§ 1 "Varder man av annan ombuden, att å dess vägnar något syssla och uträtta, och säger där ja till; tage fullmakt, och ligge där sedan hans vårdnad å; göra och redo och besked för det han om händer får."

§ 2 "...Går ombudsman vidare, än honom betrott är; rätte själv upp all skada ..."

§ 3 "Handlar syssloman oredligt, brukar list emot honom, som fullmakt gav ... svare till all skada"

§ 4 "... Är ombudsman av försummelse, eller svek, vållande till skadan; plikte då han som sagt är."

BrB 10 kap 5 § (Lag 1986:123 om trolöshet, illojalitet m m):

"... Missbrukar någon, som fått till uppgift att sköta rättslig angelägenhet för någon annan, till förfång för huvudmannen sin förtroendeställning, döms han enligt första stycket, även om angelägenheten inte är av ekonomisk eller teknisk art."

Anm: Det finns ingen lag om att advokater bör särbehandlas positivt av domstolarna i civila ansvarstvister. Hundrafalt beprövad erfarenhet från lagakraftvunna avgöranden av ansvarstvister mot advokater visar att dessa frias från skadeståndsansvar i mer än 95 civilmål av 100. Denna påtagliga ojämlikhet synes ha gällt sedan Sveriges advokatsamfund bildades 1887. Vårt jämförbara grannland Danmark dömer danska advokater till skadeståndsansvar i ungefär 60 civilmål av 100.

Anförda domar i denna anmälan visar på en system-liknande favorisering av statsauktoriserade jurister (advokater).

PRAKTIKFALL 2. Domstolarnas avgöranden överklagades till ECHR Neutrala jurister anser att

Klemeco inte fick en rättvis rättegång i Ängelholms TR med överinstanser. Domstolsutslagen och det förhållandet att den svenska rättskulturen är ojämlik då Sveriges domstolar tillämpar positiv särbehandling av advokater, anmäldes till **Europadomstolen 3 april 2001; ECHR-mål nr 73841/01.**

Klemeco anförde i sitt klagomål till ECHR de argument, bevis och omständigheter som framgår av praktikfall 1. Vidare åberopades ett skadeståndskrav som baserades på yrkandet i de svenska domstolarna. Därutöver informerades ECHR om att i princip *alla advokater* som krävs på skadestånd för vårdslös/illojal handläggning fredas av domstolarna sedan åtskilliga decennier enligt egna undersökningar och andras hundrafalt beprövade erfarenheter.

Anmälningar av skilda slag till ECHR som ännu inte avgjorts räknas i femsiffriga tal. Därför är det mycket svårt att få prövning i ECHR. Än högre är tröskeln för dem som inte har råd att anlita professionella ombud. Burström nödgades av kostnadsskäl men efter juridiska studier att ensam företräda sitt bolag i

"Case of Klemeco Nord AB vs Sweden". Ärendet upptogs överraskande som "Admissible" den 14 juni 2005. Skriftväxlingen skedde sedan på engelska. Klemecos sista inlaga ingavs med stöd av Gunvor Wallin, professor emerita i civilrätt. **Europadomstolen meddelade dom den 19 dec 2006.** ECHR fann att Sverige *endast* brutit mot Artikel 6 i det avseendet att Klemeco's rättegång inte hade fullgjorts inom *skälig tid* (7 år). Domsluten i sig ansågs inte klandervärda.

De svenska domstolarnas bedömning fick förvånansvärt nog godkänt av ECHR. Förklaringen kan vara att anmälarens viktigaste argument hade gallrats bort av domskriften att döma. Det är tydligt att domstolens ledamöter i Strasbourg inte fick en komplett och korrekt föredragning. Osannfärdigt påstås att endast en marginell omständighet har åberopats av Klemeco. Men inlagorna och bevisen till ECHR visar tydligt att de svenska domstolarna dömde partiskt och orättfärdigt till advokaten LS förmån. Visserligen helt i linje med den fränstötande praxis som tillämpas i Sverige för att ge sken av alla rättstjänares obefläckade tillförlitlighet och oväld.

Man vill gärna utgå från att ECHR lever upp till sina egna påbud om att korrekt redogöra för de grunder och bevis som anförts, så att eftervärlden kan avgöra om en rättvis rättegång förekommit eller ej. Att döma av redovisningen av vilka åberopanden som gjorts framgår det tydligt att ECHR's dom är oriktig - det viktigaste i Klemecos material har tagits bort och inte varit uppe till bedömning!

Se här ett utdrag på sid 2 i ECHR's dom i mål 73841/01 om vad som åberopats:

"THE FACTS - 1. THE CIRCUMSTANCES OF THE CASE"

"... 7. On 7 June 1993 the applicant company sued A. before the District Court of Ängelholm, claiming that she had been negligent while representing it before the District Court and the Court of Appeal. **In particular, she had failed to invoke a standard contract ("EÅ 85") as a ground for their claim.**"

Markeringen i **fetstil** visar underförstått att de mest relevanta skälen till att ombudet A. (advokat LS) borde ha dömts till ansvar i svensk domstol gallrats bort och alltså inte bedömdes av ECHR! Klemecos skäl har marginaliserats på liknande sätt som i Ängelholms tingsrätt med svenska överinstanser.

Med stöd av Artikel 43 fanns skäl att överklaga ECHR's inkorrekta dom till "The Grand Chamber".

En viktig rättsfråga var: Är den svenska hovrättens *blanka* fastställelse av tingsrättens dom utan synligt beaktande av nytillkomna bevis och argument *verkligen* att anse som en *rättssäker överprövning* i enlighet med Artikel 6, som stipulerar en rättvis rättegång i betydelsen **objektiv** bedömning? Överklagandet insändes 19 mars 2007. **ECHR's kortfattade avvisningsbeslut meddelades med vändande post 22 mars 2007.** Beklagligt nog saknar ECHR appellorgan eller resningsinstitut.

Anmälarens synpunkter:

En trovärdig dom måste enligt reglerna redovisa sakens bakgrund och parternas åberopanden och grunder – öppet och korrekt. I ECHR's dom redovisas anmärkningsvärt nog *inte* de *tre allvarligaste*

brister som Klemeco anförde till ECHR angående rättsprocessen i Ängelholms TR med överinstanser, där grunderna mot advokat LS deklasserades av den svenska "rättvisan" av partiska skäl enligt sin hävdvunna bedömningspraxis. De i klagomålet anförda egendomligheterna visar att Klemeco inte fick en rättvis rättegång i Sverige. Det gjordes heller ingen korrekt handläggning i ECHR, då avslöjande omständigheter lyftes undan av någon i Strasbourg! Sannolikt för att bibehålla det korrupta värnandet om advokater i svenska domstolar i förhållande till enskilda klienter utan att riskera kritik.

Det är bedrövligt att *även* ECHR's sakredovisning och dom är både oredlig och orättfärdig. ECHR har genom någons otillbörliga manipulation fått möjligheten att fria Sverige från ansvar. Är det någon domare/handläggare med advokatbakgrund på ECHR's 2:a avdelning som har mörkat Klemecos huvudgrunder i föredragningen inför ECHR för att bevara de svenska advokaternas förmåner och anseende? *(Detta går ju faktiskt bra i Sverige, så varför inte här i Strasbourg?!)*

Bakgrundsredovisningen i ECHR:s dom är skriven som om det endast fanns ett enda marginellt skäl att anföras mot det svenska domstolsväsendets behandling av Klemecos talan. Då dylikt fiffel även kan ske framgent, är det beklagligt att Europarådet inte har någon kontrollinstans där ECHR's domar och beslut kan kvalitetssäkras.

Sverige ingår i den Europeiska Kommissionen för de mänskliga rättigheterna och friheterna. Europakonventionen är införlivad i Sverige och överordnad lag sedan 1995. Därför borde Sverige ha intresse av att Europadomstolen fungerar klanderfritt i svensk rättsordning.

Därför hemställs om att JK inom ramen för sitt uppdrag i samråd med Europarådet/ Europa-kommissionen utreder vad som hänt samt reviderar om så är möjligt. Går detta inte för sig, bör JK upplysa Sveriges regering om behovet av åtgärder.

Noteringar av intresse i anslutning till ECHR-domstolen:

I Europadomstolen representeras varje medlemsland av minst en inhemsk domare med nio års tjänstgöringstid. Åren 2003 till 2012 var före detta advokaten Elisabet Fura Sandström domare i ECHR. Fura var *Advokatsamfundets ordförande* åren 1999-2001.

Enligt skriftligt beslut **25 nov 2003 i mål nr 11071/03** avvisade domaren Elisabet Fura Sandström en anmälan till ECHR från L-E Johansson, Skärhamn, om att svenska domstolar dömt fel och favoriserar advokater i civila tvistemål (ombud: jur kand Siv Westerberg). Det är anmärkningsvärt att Elisabet Fura struntade i sitt uppenbara jäv och inte bad någon annan domare ersätta henne! Som förutvarande advokat och ordförande i Advokatsamfundet hade Fura egna intressen i ärendet!

Nämnas bör att domaren Elisabet Fura var verksam vid ECHR's avdelning 2, där Klemeco-saken bevisligen har manipulerats och gallrats *innan* domstolen bedömde huruvida advokater skyddas av de svenska domstolarna i civilmål.

Ingen Europeisk medborgare skall behöva tåla att en rättsökande behandlas orättvist av de nationella domstolarna och än mindre av den överordnade och förment kvalitetssäkrande Europadomstolen!

Europakonventionen är allmängiltig i Sverige sedan 1/1 1995 och stipulerar bland annat följande:

Artikel 6 – Allas rätt till en rättvis rättegång (utdrag)

1. Var och en skall, vid prövningen av hans civila rättigheter och skyldigheter eller av en anklagelse mot honom för brott, vara berättigad till en rättvis och offentlig rättegång inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag.....

Utdrag ur Sveriges Grundlag, 1 kap. Regeringsformen:

RF 1:2 - "Den offentliga makten skall utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet... ..Det allmänna skall motverka diskriminering av människor på grund av kön, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, språklig och religiös tillhörighet, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller annan omständighet som gäller den enskilde som person."

RF 1:9 - "Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör uppgifter inom den offentliga förvaltningen skall i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttaga saklighet och opartiskhet."

Sveriges Grundlag innefattar även domareden enligt RB 4:11, som varje domare måste gå ed på att efterleva:

"Jag N.N. lovar och försäkrar på heder och samvete, att jag vill och skall efter mitt bästa förstånd och samvete i alla domar rätt göra, ej mindre den fattige än den rike, och döma efter Sveriges lag och laga stadgar; aldrig lag vränga eller orätt främja för släktskap, svägerskap, vänskap, avund, illvilja eller räddhåga, ej heller för mutor och gåvor eller annan orsak, under vad sken det vara må; ej den saker göra, som saklös är, eller den saklös, som saker är. Jag skall varken förr, än domen avsäges, eller sedan uppenbara dem, som till rätta gå, eller andra de rådslag rätten inom stängda dörrar håller. Detta allt vill och skall jag som en ärlig och uppriktig domare troget hålla."

Olaus Petris domarregler, verserna 1- 43, vilka fortfarande är i bruk för envar domares efterrättelse.

Likhet inför lagen är en viktig faktor i domareden; en domare skall *"inte lag vränga eller orätt främja, inte taga mutor och gåvor och respektera tystnadsplikten."* Domarreglerna betonar särskilt vikten av att behandla alla rättvist.

Anm: Det finns ingen svensk lagregel om att advokater bör favoriseras vid civila tvister. Likväl säger den mångfald beprövade erfarenheten från lagakraftvunna domar i tvister mellan klient och ifrågasatt advokat att den av riksdagen auktoriserade advokaten frias från ansvar i minst 95 civilmål av 100. Orsaken synes vara den fula praxisen att negligera grundlagen och domarreglerna till förmån för den feltänkta och missriktade målsättningen att bevara allmänhetens tilltro till rättsväsendet. Ojämligheten mellan advokater och gemene man synes ha gällt sedan Sveriges advokatsamfund bildades 1887. Som jämförelse förpliktas *advokater* i vårt grannland Danmark till skadeståndsansvar i ungefär 60 civilmål av 100!

Anfört material visar att diskriminering av enskilda förekommer 99-procentigt i Sverige då advokat är svarande i civilmål.

PRAKTIKFALL 3. Ny talan i Ängelholms TR mot advokaten L Ström – nu angående ansvar för vilse-

förande av klient samt trolöshet och svek mot avtalat uppdrag i mål T 3178-86 i Malmö tingsrätt

Ströms (LS) trolöshet mot uppdraget och sin vilseledande desinformation till huvudmannen, undertrycktes av advokatkollegorna Jernryd och Jönsson i sin rättsutredning angående processföringen i Malmö tingsrätt (se rättsfallet NJA 1992:60). En klient som kan åberopa att hans advokat inte bara har *vilselett* honom fortlöpande men även *avvikit från sitt uppdrag*, förfogar över en mycket stark grund i en

ansvarstvist mot advokaten. Klemecos nya ombud Jernryd anförde likväl inte dessa omständigheter i stämningsansökan mot LS, oaktat Burströms begäran. Detta visar hur allvarligt advokat kåren såg på Klemecos ansvarstalan mot LS, som då var tongivande ledamot i Sveriges Advokatsamfund.

Burström nödgades till slut entlediga Jernryd då denne fortsatte ta otillbörliga hänsyn till sin kollega LS. Utan pengar och juridiskt biträde, saknade Klemeco förmåga att kräva förskjutning av bevisbördan till LS, på den grunden att hon avvikit från sitt uppdrag och fört Klemeco bakom ljuset. Som tillgängligt lagstöd kan nämnas HB 18:1-4, samt vanlig naturrätt. LS gjorde gällande att hennes handläggning inte hade inverkat på tvistens utfall för Klemeco i Malmö TR och slutligen i HD.

Burström framhöll för Ängelholms TR att hans situation inte var självförvållad utan ursäktlig då grunden hade motarbetats och avfärdats av ombudet Jernryd. Dessutom var kärandesidan ekonomiskt utblottad efter advokaternas tidsförhållning i ett tidigare skede. Det fanns ingen möjlighet att anlita juridiskt biträde. **Ängelholms TR beslöt avvisa 28 nov 2001 i Mål T 4003-01** med hänvisning till *res judicata*.

Utslaget överklagades till hovrätten med hänvisning till att f.d. ombudet Jernryd hade vägrat tillmötesgå Klemecos begäran att mot advokatkollegan LS åberopa brott mot uppdragsavtalet och vilseledande av huvudman. Utan att avvakta tingsrättens dom i praktikfallet 1 hade Jernryd tömt Klemecos rättsskydd hos försäkringsbolaget Folksam. **Hovrätten beslutade 2002-02-15 om avvisning i mål Ö 3191-01**

Ansökan till Högsta domstolen 27 mars 2002 om prövningsdispens.

Rättegångshinder genom *res judicata* är tillämplig om man INTE beaktar de ursäkter som klaganden anförde. Klemecos talan borde ha prövats med tanke på att ombudet Jernryd inte gjorde vad han enligt etikreglerna var förpliktad till i målet mot Ström och att denna brist inte kunde repareras. Orsaken till advokaten Jernryds vägran att tillmötesgå Burströms begäran och att han underlät sina etiska plikter var att motparten LS var en inflytelserik kollega i Advokatsamfundet.

Ingen uppdragsgivare skall behöva tåla att en **advokat** sätter värnet om sin yrkeskår och sina kollegor före omsorgen om huvudmannen. Ingen skall heller behöva uppleva att juristdomare inte kan skilja på sak och person utan tar parti för befryndade advokater, som förtjänat allvarlig kritik.

HD avvisade ansökan 2 maj 2002 (mål Ö 1362-02).

Ett urval tillämpliga lagregler, utöver vad som redovisats ovan:

Advokat kårens Etikregler:

§ 24 "Klienten skall på lämpligt sätt hållas underrättad om vad som förekommer vid utförandet av hans uppdrag. Förfrågningar härom från klientens sida skall besvaras skyndsamt"

§ 41 "Advokat får inte vilseleda motparten genom att om faktiska förhållanden eller innehållet i rättsregler lämna uppgifter, som han vet är oriktiga." ... (Detta gäller självfallet även advokatens förhållningssätt till sin klient.)

Anm: Det finns ingen förordning om att advokater skall favoriseras av domstol vid civila tvister. Studier av lagkraftvunna

domar för ansvarstvister i Sverige mot advokat kan tolkas så att dessa frias från ansvar och skadeståndsskyldighet i mer än 95 fall av 100. Ojämligheten synes ha gällt sedan Sveriges advokatsamfund bildades 1887. Vårt jämförbara grannland Danmark dömer instämnda advokater till skadeståndsansvar i ungefär 60 civilmål av 100.

Anförda praktikfall visar att diskriminering av enskilda i domstolstvister mot advokater utgör normaltilståndet i Sverige.

PRAKRIKFALL 4. RESNINGSANSÖKAN nr 1 till HD den 25/9 2002 i anledning av NJA 1992 s 403

Resning begärdes hos Högsta Domstolen i målet mellan Klemeco Nord AB och Jernmanufaktur AB (rättsfallet NJA 1992:60). Grund: Advokaten Ström (LS) hade som ombud för Klemeco Nord AB utan lov frånfällt konkludent bekräftat uppdrag genom att i huvudförhandlingen i Malmö TR frånfälla två skriftligt kommunicerade avtalsbrott och endast åberopa *en enda* grund, som till skillnad från de två andra saknade entydig rättskraft. LS hade under den treåriga rättegångstiden i ett dussintal inlagor bekräftat att *tre* rättsgrunder åberopades i rättegången, vilket följde kärandesidans överenskommelse. Risken för motsatsvis tolkning av den tvetydiga avtalspunkten 3.1 är uppenbar för varje jurist. Klemeco drabbades följdenligt av en ekonomiskt förödande rättsförlust. Om LS hade varit lojal och etisk utan att *vilseföra* sin huvudman och *undanröja* åberopandet av allvarliga avtalsbrott, vilket satte tillhörande bevis och vittnesmål ur funktion, hade Klemecos skadeståndstalan mot Jernmanufaktur med all sannolikhet blivit framgångsrik.

Motpartens ombud B Sjövall har i efterhand berättat för Sven Jernryd att hans uppdragsgivare Jernmanufaktur hade bett honom fråga Klemecos ombud LS redan vid huvudförhandlingens inledning i Malmö TR om verkligen alla rättsgrunder åberopades och inte endast "garantiklausulen" pkt 3.1. Klemecos ombud LS hade genast svarat ungefärligen: "Det är punkt 3.1 som åberopas". Den då icke rättsbildade ställföreträdaren Burström erinrar sig att han antog att de andra avtalsbrotten skulle avhandlas dagen därpå, då inkallade vittnen skulle höras om dessa punkter.

Intressant i sammanhanget är att Klemecos tidigare hälftenägare S Ålander, som genom olika försåt försökte komma över Burströms patent, hade visat sig samarbeta i lönnedom med motparten Jernmanufaktur, trots sitt avtal med Burström om konkurrensförbud i tre år efter aktieförsäljning.

Resningsansökan Ö 3423-02 avvisades av HD efter 3 års liggetid den 30/11 2005 utan angivna skäl.

Anmälarens anmärkning:

En klient finner att hans ombud har undanröjt viktiga åberopanden och konsekvent vilselett honom i tre års tid i frågor som hade stor betydelse för uppdragets slutresultat. Då borde självfallet ombudet svara för konsekvenserna eftersom ombudet *även* bröt mot sitt uppdragsavtal. Följaktligen föreligger klara resningsskäl. Då advokaten Ströms svikliga agerande även kan anses oredligt och brottsligt (jfr BrB 10 kap 5 §) kan man fråga sig varför Högsta domstolen inte vill pröva saken?

PRAKTIKFALL 5. RESNINGSANSÖKAN nr 2 till HD 1/10 2002 angående advokaten Jernryds oetiska agerande som bemyndigat ombud i tvisten mot advokaten L Ström i Ängelholms tingsrätt 1993 – 1996

Resningsansökan nr 2 åberopade att advokaten S Jernryd, som svarade för rättsutredning och stämning mot kollegan LS, undertryckte den *allvarligaste* bristen i hennes handläggning; nämligen Ströms otillåtna avvikelse från uppdraget jämte vilseförandet av sin huvudman. En flera timmar lång lördagseftermiddag på Jernryds och Ulf Jönssons advokatkontor i Lund väddade Burström med fästmän Sonja enträget men förgäves om att Jernryd skulle åberopa dessa omständigheter. Burström ansåg att LS borde ha bevisbördan vid ansvarsbestridande, då ju LS utan lov svikit sitt åliggande och försvagat Klemecos talan genom att kraftigt reducera Klemecos rättsgrunder och bevis.

I Jernryds rättsutredning slås fast att ombudet LS i den skriftliga talan mot Jernmanufaktur hade åberopat tre avtalsbrott jämte kraftfulla bevis. I verkligheten åberopade LS vid *huvudförhandlingen* i Malmö TR endast *en* grund (klausulen 3.1), där risken för motsatsvis tolkning (*e contrario*) var stor. Om Jernryd hade åberopat svek och desinformation hade kollegan LS tvingats motbevisa ansvar för att handläggningen inte inverkat på Klemecos rättsutfall. Det kan hållas för visst att LS inte hade klarat denna bevisbörda med bifall från Ängelholms tingsrätt, hur partiskt rätten än hade försökt döma. Jernryd vägrade således ta med allt som var väsentligt i Klemecos talan mot LS och vägrade styvnackat lägga bevisbördan på sin kollega LS. Jernryds inställning beror knappast på kunskapsbrist. Däremot på illojalitet och otillbörliga hänsyn till sin kollega och Advokatsamfundet där båda var ledamöter sedan länge. Advokatsamfundet har beklagligtvis bestämt att disciplinanmälan inte får göras senare än tre år efter tidpunkten för etikbrottet. Därför kunde Burström inte få prövat om etiknämnden verkligen ansåg att Jernryds handläggning var förenlig med samfundets etikregler.

Då bevisbördan för konsekvenserna av LS' felinformation och avsteget från processupplägget inte lades på LS, kunde tingsrätten avkunna sina orimliga, självavslöjade domskäl i målet T 341/93: "*Tvärtom ger utredningen belägg för att hon (LS) skött sitt uppdrag med omsorg och skicklighet*".

Resningsansökan Ö 3483-02 avvisades av HD den 30 november 2005 (*efter tre års liggetid*).

Anmälarens synpunkter:

Klientens nya ombud (advokaten Jernryd) har genom medvetet falska påståenden skyddat sin kollega LS, som var klientens första ombud. Såväl i rättsutredningen som i det nya ombudets stämningsansökan undanhölls att advokaten LS under lång tid hade fört sin huvudman bakom ljuset och grovt förbrutit sig mot uppdragets accepterade uppgifter. *Nog är väl detta tillräcklig resningsgrund? Även om ett offentliggörande skulle minska förtroendet för advokaten LS?*

Det är knappast förtroendeskapande att HD:s beslut saknar offentliga beslutsskäl. Saken anmälades av Burström till domstolen för mänskliga rättigheter – ECHR i Strasbourg. Dock utan verkan.

Allmängiltiga och i sammanhanget tillämpliga lagregler:

RB 8:4: "En advokat skall i sin verksamhet redbart och nitiskt utföra de uppdrag som anförtrotts honom och iaktta god advokatsed."

Ur Advokatsamfundets etikregler:

§ 1 "En advokats främsta plikt är att ... efter bästa förmåga tillvarata klientens intressen. Han är skyldig att främja dessa utan att låta sitt handlande påverkas av tanke på egna fördelar eller obehag ... Advokat får inte främja orätt.".....

§ 18 "Advokat är skyldig att gentemot klienten iaktta trohet och lojalitet".....

§ 45 st 2 "Advokat får inte medverka till att bevis undertrycks eller förvanskas ..."

BrB, 10 kap 5 §

Missbrukar någon, som fått till uppgift att sköta rättslig angelägenhet för någon annan, till förfång för huvudmannen sin förtroendeställning, döms han enligt första stycket, även om angelägenheten inte är av ekonomisk eller teknisk art."

Anm: Det finns ingen lag om att advokater bör favoriseras i ansvarstvister. Noteringen är berättigad, då lagakraftvunna domar om ansvarstvist mot advokat utfaller så att skadeståndsskyldighet tillbakavisas i mer än 95 civilmål av 100. Ojämligheten synes ha gällt sedan Sveriges advokatsamfund bildades 1887. Sveriges grannland Danmark fastställer advokaters skadeståndsansvar i ungefär 60 civilmål av 100. Anmälan styrker diskriminering av enskilda i civila tvister mot advokater.

PRAKTIKFALL 6. Stämningsansökan till Lunds TR 20/11 2003 i mål T 4586-03 mot S Jernryd (J)

angående ansvar för BRISTANDE LOJALITET i målet mot advokaten LS i Ängelholms TR i mål T 341/93

Den andra stämningsansökan mot advokaten LS (se praktikfall 3) avvisades (*res judicata*). Burström övertog Klemeco's talerätt och ansökte med goda skäl om stämning vid tingsrätten i Lund mot Advokatfirman S Jernryd AB jämte advokater. Lunds TR, där Jernryd har sitt stamlokal, beställde en promemoria från f d lagmannen i Eslövs TR, Karl-Olof Lidin. Den pensionerade lagmannens PM är varken undertecknat eller daterat. Ansvarsbefrielse var av behovet påkallat? I PM-et görs gällande att Högsta domstolen i NJA 1992 s 403 fastslagit att inga brott mot avtalet med Jernmanufaktur kunde sanktioneras med skadestånd. Likväl fokuserade HD:s dom *enbart* på *tolkningen* av klausulen 3.1! *Allmänna rättsgrundsatser* samt reglerna om *dolus* och *culpa* samt *pacta sunt servanda* nonchaleras helt i PM-et! Vidare negligeras att en generell lojalitetsplikt gäller i alla avtalsförhållanden! Det klandervärda i att ombudet LS *svikligen inte fullföljde* överenskommelsen att åberopa *tre* avtalsbrott förbigås! Uppdraget var konkludent *avtalat* med LS! Uppgifterna kommunicerades fortlöpande med Burström som skändligen bedrogs. PM-et förordar på ovederhäftig grund att stämningsansökan mot J borde avvisas. Jernryd delgavs *ingen stämning*. Ansökan återkallades av Burström och avskrevs 2002-10-18.

Ny stämningsansökan utformades med beaktande av Lidins PM och ingavs ett år senare till Lunds tings-

rätt (**mål T 4586-03**). Saklig grund var att Klemecos f d ombud Jernryd inte uppfyllde sin plikt att *odelat* ta tillvara sin huvudmans intressen och åberopa *samtliga relevanta* omständigheter för att nå framgång mot LS i Ängelholms tingsrätt. Det största felet var att inte rikta bevisbördan mot LS för presumptionsansvar till följd av hennes *brott mot uppdragsavtalet* och hennes konsekventa *felinformation* (jfr HB, kap 18). Jernryd hade ju uppmärksammat svårigheten att i svensk domstol utverka skadestånd från vårdslösa advokater! Han hade funnit att endast två advokater hade förlorat mot missnöjda klienter det senaste halvseket! Jernryd ansåg dock att Klemeco hade starka kort och sade i vittnens närvaro: *”Om Lena Ström hade skött sitt uppdrag, hade Klemeco vunnit mot Jernmanufaktur så att det stänkt om det”*.

Det allvarligaste felet var att LS hade *svikit* uppdragets plikter och *inte efterlevt* det som huvudmannen förespeglades i skriftväxlingen inför Malmö tingsrätt (Burström fick kännedomskopior). Skrifterna visade att åberopandena överensstämde med Burströms vilja och överenskommelsen med ombudet LS. Att LS *i sista stund* och *utan lov* hade undanfört två viktiga rättsgrunder uppdagades av Burström först vid genomläsningen av domen från Malmö tingsrätt. Lidins varning att det är åtalsgrundande att åberopa trolöshet är illasinnat nonsens då erforderliga rekvisit föreligger!

Jernryd var medveten om att LS hade en blotta i form av löftesbrottet och desinformationen, men vägrade tillmötesgå Burströms begäran att åberopa detta. Jernryd var således inte klientlojal då han mörkade kollegans svek och vilseförande, vilket är centralt i Burströms stämningsansökan mot Jernryd. Lunds tingsrätt bortsåg mot bättre vetande från att en advokat som olovandes frånfaller avtalad strategi och bevisligen vilseleder sin huvudman under hela rättegången, har bevisbördan om vederbörande förnekar kausalt ansvar. Om Jernryd hade åberopat allt mot sin kollega hade LS inte förmått tillbakavisa ansvar för den rättsförlust som drabbade Klemeco och ägaren Burström.

Burströms välskrivna stämningsansökan till Lunds TR visar att adekvat kausalitet föreligger mellan skadan i tvistemålet mot LS och de omständigheter som Jernryd var ansvarig för, vilka hade kunnat påverka domslutet till Klemecos fördel i Ängelholms tingsrätt.

Lunds tingsrätt ignorerade återigen försiktighetsprincipen i RB 42:5 (gentemot den rättsökande) **i en dunkel, lagtrotsande dom utan att utfärda stämning**. Domen, som rymmer flera egendomligheter, avkunnades av en enda domare, nämligen den från Malmö fastighetsdomstol pensionerade chefsrådmannen Tomas Krüeger.

Anmärkningsvärt i domen är bland annat följande:

- Lunds TR lägger uppenbarligen vikt vid Lidins PM! Den ingår ju som domsbilaga. Detta trots att promemorian är *obsolet* för den *nya* stämningsansökan!
- Tingsrätten har oredligen tagit fasta på PM-ets felaktiga påstående att HD har fastslagit att inget avtalsbrott mot ensamrättsavtalet i NJA 1992:60 kan sanktioneras med skadestånd.

- Mot bättre vetande bortser Lunds TR från det faktum ett avtal inte skall ha *skadestånd* som sanktion ens vid grova avtalsbrott, så måste sådan friskrivning tydligt framgå i avtalet.
- Mot bättre vetande negligerar tingsrätten den ofantliga fördelen för käranden att relevant bevisbörda läggs på svaranden. I tvisten mellan Klemeco och LS hade LS haft mycket svårt att bevisa att hennes otillåtna avsteg från utfästelsen att åberopa tre avtalsbrott likväl inte kunde ha medfört att Klemeco förlorade tvisten i Malmö tingsrätt i rättsfallet NJA 1992:60.
- HD's dom används på ett ohederligt sätt för att "nullifiera" Klemecos skadeståndsmöjlighet till noll kronor och göra käromålet uppenbart ogrundat likt de "tokmål" som motiverar lagregeln RB 42:5. Jurister vet att det inte är gratis att genom vårdslöshet eller uppsåt bryta mot ingångna avtal eller en explicit arbetsplikt, vars synnerliga betydelse HD betonade i NJA 1992:60.
- Man kan utgå från att Lunds TR insåg att omvänd bevisbörda även kan placeras på Jernryd då han vägrade uppfylla sin advokatplikt fullt ut. Därför gällde det att även skydda sin Lunda-broder J.

Domen överklagades till hovrätten. Då Bertil Burström var nämndeman i skånska hovrätten flyttades överklagandet till Göta hovrätt i Jönköping; mål T 44-04.

Hovrätten åsidosatte fullständigt verkan av en skälig bevisbörda för LS. Detta utan att ens diskutera detta åberopade alternativ. Göta hovrätt tycks utgå från att Ängelholms tingsrätts partiska dom (se Praktikfall 1) alltid skulle ha förblivit densamma, *även om Jernryds undangömda omständigheter skulle ha åberopats, med åtföljande omvänd bevisbörda!* Hovrättens avsaknad av resonemang är intellektuellt ohederligt då klaganden gör gällande att omvänd bevisbörda är en lagstödd och naturlig konsekvens då ett ombud utan lov har struntat i överenskomna arbetsuppgifter och tillika fört sin huvudman bakom ljuset. Återigen; en hederlig bedömning hade med all sannolikhet blivit till fördel för Klemeco i Ängelholms TR om bevisbördan lagts på svaranden LS genom hennes avsteg från uppdragsavtalet.

Enligt doktrin, *rättfärdig* praxis och lagens förarbeten måste bestämmelserna i RB 42:5 och RB 50:8 o 13 om avvisning av en rättsansökan tillämpas restriktivt, oavsett tids- eller kostnadsbesparing. Det handlade här inte om tidsförhållning – inte heller fanns ohemula skäl. Bara för att tingsrätten anser att förutsättningar för bifall saknas, är detta inte tillräckligt för att hovrätten skall få betrakta talan som uppenbart ogrundad. Jfr NJA 1995 C 59.

Göta hovrätt fastställde 13/9 2004 tingsrättens dom.

OBS även: I hovrättens dom på sid 2ö framgår att svaranden Jernryd har delgivits stämningsansökan och "har bestritt ändring". Klaganden har inte upplysts om detta. Det är dystert att **Hovrätten även bröt mot RB 50:10, som föreskriver: "Hovrätten skall sända över svarsskrivelsen till klaganden".**

Burströms klagomål till Högsta domstolen i **mål nr T 4197-04** föranledde extra betänketid. **HD dröjde ett år** innan dispensansökan avslogs utan kända skäl.

PRAKTIKFALL 7. Stämningsansökan till Lunds TR 26/2 2007, mål T 855-07 vs. advokaten S Jernryd m fl beträffande ansvar för skadebringande brister i saklighet och upplysningsplikt vid rättsutredning för försäkringsbolaget Folksam och Klemecos räkning

I praktikfallen ovan har advokater främjat orätt genom att uppträda oredligt och illojalt mot såväl klient som etiska regler. Så har involverade juristdomare även gjort, precis som åtskilliga domare före dem då *advokat* varit svarande i tvistemål. I skarp strid med grundlagen efterlevs en traderad **fulpraxis** för att på rättsvidrig och konstlad genväg slå vakt om rättvisans anseende!

Burström bestämde sig, trots alla vedervärdiga övergrepp från rättvisan själv, för ännu en test av "rättvisan", som enligt många beprövade erfarenhet fungerar mycket illa vid aktuell partställning. Advokatfirma Jernryd med advokater stämdes därför återigen vid Lunds tingsrätt, nu med en enda explicit grund: Försummad objektivitet och upplysningsplikt såsom oberoende *rättsutredare utan ombudsfullmakt*. Märk väl att Jernryd först ett halvår senare utsågs till *processombud med fullmakt*. Se Burströms stämningsansökan samt komplettering av bakgrunden i arkiverad akt hos Lunds tingsätt. Rättsgrundande omständigheter: Bristande objektivitet och brott mot advokats upplysningsplikt vid objektiv *rättsutredning* av advokatkollegan Ströms handläggning som processombud för dåvarande huvudmannen Klemeco Nord AB. Jernryd utelämnade uppsåtligen kollegans allvarligaste brott mot den förpliktande advokatetiken, nämligen att Ström utan lov hade avvikit från väsentliga åtaganden i uppdraget, samt framkallat desinformation och vilseledande av uppdragsgivaren. Genom Jernryds uppsåtliga mörkande i rättsutredningen uppstod en latent ekonomisk skada för Klemeco, vilken realiserades då Ström stämdes med rättsutredningen som grund vid Ängelholms tingsrätt och bevisbördan för skadans orsaker *inte* kunde läggas på svaranden. Omvänd bevisbörda hade varit naturlig då LS bevisligen brutit mot sitt avtalade uppdrag som advokat och ombud. LS hade med påtvingad bevisbörda haft ytterligt svårt att styrka att hennes otillåtna underlåtelse att åberopa de två avtalsbrotten mot pktr. 5.1 och 9.3 likväl inte kunde ha inverkat på Klemecos talan.

Rådmannen Lars Lindblad vid Lunds tingsrätt beslöt ganska omgående - den 4 april 2007, att inte pröva saken! Beslutet baserades på *res judicata* från "icke-domen" i mål T 4586-03 av 12 dec 2003. Tingsrätten brydde sig inte ens om att "domen" man hänvisade till, inte grundades på ett *kontradiktoriskt* förfarande. Jernryd hade inte ens blivit delgiven enligt vad som då upplystes för Burström.

Det är värt klander att tingsrätten nonchalerade att tillmötesgå Burströms önskemål om en mera neutral och fristående domstol än Lunds tingsrätt, där Jernryd var på sin hemmaplan.

Lunds tingsrätt beslöt 2007-04-04 att avvisa ansökan utan att utfärda stämning av Jernryd.

Beslutet överklagades till Hovrätten i juli 2007. Se mål nr Ö 985-07.

Klaganden lyfte fram att aktualiserad fråga aldrig blivit kontradiktoriskt och korrekt utredd av någon domstol. Det var fel av tingsrätten att vägra kontradiktorisk prövning när reglerna föreskriver att avvísning av en stämningsansökan skall tillämpas med största försiktighet och undvikas så långt möjligt. Vidare borde domstolarna tagit hänsyn till att käranden/klaganden var svagare part i alla avseenden. Eventuella oklarheter kring adekvat kausalitet mellan skadan och "missgärningen" kunde ha klarlagts genom ett föreläggande, vilket hade varit skäligt. Men detta hade förstås krävt att domstolen varit rättrådig och uppfyllt sitt uppdrag som ett tillförlitligt och rättssäkert serviceorgan i samhället.

Hovrättens beslut 2007-09-11 att lämna överklagandet utan bifall, visar att de domstolsjurister och advokater som främjat orätt i anknutna ärenden behövde skyddas. Hovrätten påstår besynnerligt nog att Burströms önskemål om en neutral domstol har tillgodosetts genom att Lunds TR förordnade en rådmann från en annan tingsrätt. Detta har Burström inte fått besked om av tingsrätten. Dessutom är det fel i sak. Klaganden nödgas påminna om Europadomstolens maxim, att envar rättssökande skall kunna se att det är riktig rättvisa som har skipats när man läser domen. Tingsrätten nämner inte något om rådmannen Lindblads yrkeshemvist och om han var tillsatt för att tillgodose kravet på neutralitet. Av andra källor framgår att Lindblad var verksam i Lunds tingsrätt och utsågs till *ordinarie rådmann i juli 2007*. Tvärtemot hovrättens uppfattning struntade tingsrätten alltså i kravet om *synbar* objektiv handläggning.

Ansökan 2007-10-09 till Högsta domstolen om överprövning p g a domarjäv och mörka domskäl med yrkande om att HD för första gången i modern tid måtte bevilja prövningstillstånd i en tvist mot advokat. Komplettering till HD gjordes 2007-12-03 jämte bilagor.

Några av Burströms argument, som dock inte gjorde minsta intryck på HD:

- Inga rättfärdiga domslut från en rättvis, kontradiktorisk rättegång har reell bäring på res judicata.
- Sakfrågan har bevisligen *aldrig* prövats i en kontradiktorisk rättegång. Se Dom i Lunds tingsrätt 12 dec 2003 och Dom från Hovrätten 13 sept 2004.
- De svenska domstolarna har återigen kränkt Europakonventionens bestämmelser om envars rätt till en rättvis rättegång, som både synbarligen och rent faktiskt skall framstå som korrekt.
- Att behandla Burströms logiska och rättsligt grundade argument samt kausala skadekonsekvenser som om det rörde sig om ett "tokmål" är både ohederligt och kränkande.
- Domarjäv: Lagmannen Sigurd Heuman var i bakgrundsfallet Klemeco vs. advokaten L Ström chef för Ängelholms tingsrätt och ansvarade i inledningsskedet för processledningen. Någon tid därefter blev lagmannen vid Landskrona tingsrätt, Gunnar Arvidsson ansvarig för processledningen.
- Sigurd Heuman var styrelseledamot i Svenska Domareförbundet då förbundet i sitt remissvar till SOU 1999:31 friskrev hela advokatkåren från *varje* misstanke om illojalitet - som grundprincip. Som

framgår av denna anmälan saknar Domareförbundets påstående verklighetsförankring.

Högsta domstolen beslutade 2008-03-25 att hovrättens negligering av Burströms jävanmälan samt res judicata-besluten i tingsrätten och hovrätten skall stå fast utan överprövning.

Juristdomarnas förment ofelbara medarbetare *advokaterna* måste skyddas liksom rättstjänarna själva, oavsett hur en hederlig klient drabbas genom rättstjänarnas illojalitet, desinformation, kollegial korruption och missriktad kåranda.

SAMMANFATTNING

De statsanställda juristdomarna och andra rättstjänare samt den privatanställda advokat kåren, som är auktoriserad av Sveriges riksdag, skall enligt gällande ordning hållas under uppsikt av rättvisans allra sista utpost Justitiekanslerämbetet. Justitieombudsmannen har även uppgifter som tangerar JK:s arbetsområde. För att folket skall känna förtroende för rättens aktörer måste JK:s tillsyn vara alert samt korrigerande. Anmälaren vill gärna tro att JK kommer att noga undersöka den oredlighet och otillständiga praxis som påtalas, samt trots den ömtåliga saken uppfylla sitt åliggande fullt ut – rättrådigt och korrekt i enlighet med vad som gäller för JK:s uppgift. Vad anmälaren anser vara allvarliga fel, fusk och försummelser framgår av de sju praktikfallen. Det behöver knappast påpekas att det rätteligen handlar om *grov oredlighet och grovt förtroendemisbruk* med tanke på det stora ansvar som svenska folket har lagt på rättvisans vaktposter.

Nedan *sammanfattas* upplevda missförhållanden och oacceptabla avvikelser från den yrkesstandard som enligt lag samt etik- och domarregler gäller för juristdomare och advokater.

Den sak från vilken praktikfallen 1-7 härflyter är rättegången i Malmö tingsrätt; Rättsfallet NJA 1992:60

0. Ursprung (*Klemeco Nord AB vs. Jernmanufaktur AB Raco; angående skadestånd för avtalsbrott*).

Handläggningen innehåller rättsvidriga och oetiska företeelser. En **advokat** vilseför sin klient och avviker i avgörande grad från avtalad åberopsplan och eliminerar relevanta grunder och bevis - sannolikt anstucken av en tidigare aktieägare i Klemeco, vilken avtalsstridigt övergått till svarandebolaget. En **chefsjurist** skriver ett tendentiöst förord till HD i riksförbundets namn utan diarieföring och förbundsledningens hörande.

Observationer utanför JK:s fögderi: Det är ett stort problem när kontrollen av statliga bidrag och EU-bidrag etc. underlåts. Fifflore och kriminella tillförs därigenom stora summor svarta pengar som kan användas samhällsskadligt för att åstadkomma att rättvisan fallerar så att motparter och hederliga personer drabbas svårt, alltmedan skurkarna och befryndade personer gynnas och går fria.

Praktikfall 1 (Klemeco vs. advokaten LS i Ängelholms TR angående ansvar för vårdslös/illojal processföring i Malmö tingsrätt) **visar att** det fanns skäl att stämma advokaten LS, som var oredlig genom att självsvåldigt undanföra flera rättsgrunder och bevis. Fallet visar *även* att Klemecos nya ombud J, som utformade stämningsansökan mot LS var illojal och skyddade sin kollega på flera oetiska sätt.

Praktikfallet visar tillika att de tre juristdomarna i tingsrätten var partiska genom att skydda advokaten LS och utan faktisk anledning *berömma hennes handläggning*. Praktikfallet visar även att hovrätten inte skötte sin kvalitetssäkrande uppgift vid aktuell partställning, samt att hovrättens dom inte är rättsäker på grund av avsaknaden av redovisning/bedömning av de nya godkända bevisen. HD är tyst trots att underinstanserna på ett utmanande sätt skyddat en klandervärd advokat i en berättigad talan.

Praktikfall 2 (Klemeco vs. staten Sverige i ECHR Strasbourg; beträffande önskat ingripande mot fortlöpande partisk domstolsbehandling i Sverige när *advokat* är svarande i civilmål) **visar att** det även i Europadomstolen förekommer oegentligheter. Hade inte klagandens *starkaste* grunder gallrats bort, vilket kan förstås av domens bakgrundsredovisning, skulle svenska juristdomares jämlikhetskränkande praxis att favorisera advokat kåren i civilmål fått en verksam tillrättavisning till medborgarnas fromma.

Observationer utanför JK:s fögderi: Skriftlig bevisning i form av ett ECHR-beslut visar att en svensk domare vid ECHR, avd. 2, undanröjde ett liknande klagomål som Klemecos/Burströms trots att hon helt uppenbart var jävig. Detta visar att svenska domare med vissa gruppintressen har möjlighet att ingripa orättfärdigt i ECHR-mål både i själva beslutet och under ärendets beredning.

Praktikfall 3 (Klemeco vs. advokaten LS; angående ansvar för grovt brott mot uppdragsavtalet och mångårigt vilseförande av huvudman) **visar att** advokaten LS undslapp domstolsprövning av sveket mot huvudman och försvagandet av dennes talan. Visar även att en advokatkollega (nya ombudet J) svekfullt mörkade möjligheten till omvänd bevisbörda mot advokat LS. Därmed slapp juristdomarna bedöma advokaten LS' värsta fel. Fallet illustrerar att allmänheten inte är betjänt av ett samfund med advokater som ägnar sig åt rättsskadlig kåranda, där omtanken främst gäller kollegan och inte klienten i balansgången mellan sann rätt och samfundsmedlemmens behov.

Praktikfall 4 (Resningsansökan till HD; angående omprövning p g a oegentligheter från ombudet LS för Klemeco i Malmö tingsrätt i NJA 1992:60) **visar att** det inte anses vara tillräcklig resningsgrund att Högsta domstolens utslag med all säkerhet skulle ha blivit det motsatta om alla grunder och bevis hade åberopats även vid huvudförhandlingen av ett *lojalt* ombud och inte av en i praktiken *trolös* advokat.

Praktikfall 5 (Resningsansökan till HD; angående omprövning p g a advokaten J's oetiska handlande vid utredning av kollegan LS' handläggning i rättsfallet NJA 1992:60, samt J's illojalitet även som rättegångs-

ombud vid ansvarstalan mot LS) **visar att** advokaters lojalitet vid "känsliga" mål inte riktas till uppdragsgivaren utan till instämd advokatkollega jämte Advokatsamfundet. Visar även att bedrägligt beteende och rättsvidrig etik inte är resningsgrund, trots att HD-avgöranden saknas om advokaters arbetsetik.

Praktikfall 6 (Burström vs. advokaten J, angående ansvar för bristande lojalitet till huvudman innefattande grova underlåtelser som ombud i tvistemål mot advokatkollega) **visar att** juristdomare kan tillgripa en felaktig tolkning av en HD-dom och ohederligt negligera fördelen för en kående att placera bevisbördan på den som uppsåtligen avviker från mottagen uppgift som ombud. Praktikfallet visar även att avvisningsregeln för "tokmål" kan användas rättsvidrigt för att undvika kontradiktorisk rättegång. Fallet visar även att advokater som anlitas i tvisten mot advokatkollegan LS hade en "besvärlig balansgång", som ledde till uppsåtlig skada för klienten och fördel för inblandade advokater.

Praktikfall 7 (Burström vs. advokaten J; angående ansvar för att denne vid beställd "objektiv" rättsutredning tog otillbörliga hänsyn till sin advokatkollega genom mörkande av dennes trolöshet, svek och desinformation) **visar att** res judicata-instrumentet kan tillgripas på tvivelaktiga grunder med hänvisning till ett domstolsbeslut som fattades utan reell rättegång. Praktikfallet visar att avvisningsgrunden "tokmål" kan användas i strid med försiktighetsprincipen för att undvika offentlig rättegång. Fallet visar även att en domstol kan förhindra rättegång genom att medvetet bortse från vad en part skulle ha uppnått med en skälig omvänd bevisbörda. Praktikfallet visar liksom övriga fall att kollegial korruption mellan advokater och juristdomare förekommer och undergräver den svenska rättens anseende inifrån.

VEM BÄR ANSVARET FÖR DE RÄTTSFÖRLUSTER SOM FÖRANLETT BURSTRÖMS RÄTTSANSÖKNINGAR?

A. *Burströms ansvarsutkrävande inleddes när rättsfallet NJA 1992:60 hade fullgjorts i Högsta domstolen 25/6 1992. Ansvarig för Klemeco Nord AB's rättsförlust var otvetydigt ombudet i Malmö tingsrätt advokaten Lena Ström (LS). Tvisten gällde kompensation för motparten Jernmanufaktur's avtalsbrott och passivitet vid saluförandet av Klemecos patenterade spik- och infästningssystem KLEMIT.*

Malmö tingsrätt biföll inte Klemecos talan. Hovrätten beaktade dock Burströms vittnesutsago att det specialskrivna avtalets syfte var att tillverkaren Klemeco skulle försättas i en *bättre* och inte sämre situation än i tidigare formlöst samarbetsförhållande, vilket Klemeco var missnöjt med och ämnade avsluta. Jernmanufaktur beviljades prövning i HD med stöd av ett förord från Mekanförbundets chefsjurist B Kriström, som var bekant med anställda på Jernmanufaktur. Kriströms utlåtande var tendentiöst och verklighetsfrämmande, vilket även framgår av yttrandena från HD:s remissinstanser. Kriströms skrivning på förbundets brevpapper har inte diarieförts enligt sekretariatet.

Burström godtog HD:s avgörande trots att HD bortsåg från avtalets faktiska syfte. Dock kunde inte advokaten Ströms handläggning i Malmö tingsrätt accepteras på några villkor. Klemecos rättegångs-

ombud avvek ju utan lov från uppgjord strategi! Dessutom desinformerade LS sin huvudman i dussinet skrifter. Under den treåriga rättegången innan huvudförhandling vilsefördes Burström om de rättsgrunder som verkligen skulle bedömas av tingsrätten. Planen att åberopa tre relevanta avtalsbrott var skriftligt bejakad. Vid inledningen av huvudförhandlingen frånföll dock LS sin åberopsplikt och avtalat upplägg - plötsligt och utan uppdragsgivarens hörande. Ombudets många fel avviker kraftigt från vad en klient har rätt att förvänta av en advokat och fackman.

Enligt bevisuppgiften skulle tre relevanta vittnen höras dag två angående de två grunder, som dagen innan frånfällits av LS! Vittnespersonerna (en hade varit anställd på Jernmanufaktur) hördes likväl om de omständigheter som styrkte de avtalsbrott som LS redan hade undanröjt och gjort betydelselösa i målet! Endast den mångtydiga "garantin" i avtalpunkten 3.1 kvarstod för rättens bedömning. HD:s dom och skrivning i sina förarbeten stöder Klemeco's uppfattning om vikten av de rättsgrunder som LS eliminerade; punkterna 5.1 och 9.3 (Jernmanufakturs arbets-, upplysnings- och informationsplikt). Ett rättegångsombud som är advokat har skyldighet att gardera sin huvudmans talan med alternativa grunder. Detta ingår i advokatens grundutbildning. Men advokaten LS utförde uppdraget på *motsatt* vis, vilket är synnerligen egendomligt.

I Klemecos efterföljande ansvarstalan mot LS i Ängelholms tingsrätt, fick LS likafullt domstolens *uttryckliga beröm* för sin handläggning, vilket är helt fel och obegripligt. En förklaring till advokaten LS' uppträdande i Malmö kan förmodligen sökas i följande bakgrund.

Klemecos förutvarande hälftenägare - finansmannen S Ålander, löstes ut av Burström 1984 till följd av Ålanders olika försåt för att komma över uppfinnaren Burströms patenträttigheter till KLEMIT-produkterna. Trots avtalat konkurrensförbud på Klemecos verksamhetsområde lärer sig Ålander i hemlighet med Klemecos försäljningskanal i Sverige; Jernmanufaktur. Ålander med advokaten Göran Bengtsson, Göteborg, samtalade vid ett tillfälle avskilt med Ström på hennes kontor i Ängelholm i ca en kvart.

Det har i Jernmanufakturprocessen i Malmö TR kunnat rekapituleras att huvudförhandlingen inleddes med att svarandeombudet advokaten Bengt Sjövall ifrågasatte varför Klemeco åberopade tre olika avtalsbrott när inköpsgarantin i punkten 3.1 åberopades. Burström, som då var dåligt rättsbildad, uppfattade inte att LS tillmötesgick motpartens önskemål. Egendomligt nog blev inte taleändringen protokollförd. Som nämndeman senare i åtta år har jag dock sett flera exempel på missar, underlåtelser och felaktiga skrivningar i domstolarnas domar och protokoll. Läs om hur Klemecos/ Burströms berättigade klagomål behandlades av olika domstolar i praktikfallen 1 – 7.

B. Medansvar för Klemecos andra rättsförlust har advokaten Sven Jernryd med advokatfirma i Lund. Medansvar har även juristdomarna i Ängelholms tingsrätt och skånska hovrätten, som gav partiska och felaktiga domar och beslut för att skydda inblandade rättstjänare.

Jernryd utformade stämningsansökan till Ängelholms TR mot advokatkollegan LS. Men Jernryd vägrade

tillmötesgå Burströms krav att även åberopa Ströms svek mot uppdraget och hennes desinformation. Dessa brott mot advokatetiken gjorde LS sig skyldig till under rättegången i Malmö tingsrätt. Jernryd bestred envetet Burströms uppfattning att dessa omständigheter var fördelaktiga att anföra. Jernryd påstod svekfullt och felaktigt att man inte kan lägga bevisbörda på en syssloman som avvikit från överenskommet uppdrag. Tillsammans med ombudet för LS; Lars Laurin, åstodkom Jernryd tre förberedande förhandlingar i Ängelholms tingsrätt där syftet inte kan ha varit något annat än tidsförhaling. Att Jernryd dessutom backade från sina slutsatser i sin rättsutredning kan inte förklaras på annat sätt än att hänsynen till Advokatsamfundets dåvarande styrelseledamot Ström var prioriterad och påtvingad.

Advokatetik lär innebära: *"Som advokat har man i princip fyra grundmurade förhållningspunkter, nämligen att vara lojal mot sin klient, tänka på tystnadsplikten, vara oberoende och inte vara jävrig. Därutöver får man inte främja orätt, utan verka för sakens rätta belysning."*

Läs mer om "rättens" partiska ställningstaganden till Jernryds handläggning i praktikfallen 5, 6 och 7.

C. Ansvaret för Klemecos och Burströms efterföljande rättsförluster har inblandade juristdomare i alla rättsinstanser, jämte de advokater som mörkade viktiga åberopanden och rättsliga möjligheter.

Ta del av den anmärkningsvärda "rättsliga" hanteringen under punkterna 1 – 7 nedan.

HUR BELÄGGA ATT EN DOM ÄR FELAKTIG?

För att styrka att en domstol dömt orättfärdigt och fel räcker det inte att läsa domskriften. Man måste gå igenom hela akten med inlagor och bevisuppgifter etc. hos respektive domstol. Även protokoll och dagboksblad bör läsas. Görs i domen hänvisningar till andra domar och rättsfall måste dessa läsas. *Allt* processmaterial är relevant - även sådant som någon kan ha undanhållit av diverse ljusskygga skäl. Dylikt framgår av anmälans praktikfall nr 1 och 2. Domstolarna har till och med tagit sig rätten att utgå från en *felaktig* tolkning av HD:s dom i rättsfallet NJA 1992:60. Därutöver har juristdomare i praktikfallen 6 och 7 utgått från att tingsrättens bedömning i praktikfall nr 1 är fullständigt korrekt och aldrig hade kunnat bli en annan. En sådan utgångspunkt är lika fel som att bygga hus på kvicksand! Domstolarna har i anmälda fall även undvikit att diskutera sannolika utfall vid omvänd bevisbörda, vilket käranden haft goda skäl att aktualisera. Man ser ibland att en domskrift är vinklad och falskeligen *undertrycker*, alternativt *betonar* någon parts argument och bevis – mot bättre vetande och förpliktande redbarhet. Att liknande skett på orättfärdig grund kan bevisas med noggrann faktakontroll och logisk metodik.

En tidigare chef för JK-myndigheten har alltför tydligt visat hur illa en kvalitetskontroll fungerar när granskaren enbart tar del av domskrifterna och inget mer (Thomas Quick-fallen).

RESPEKTEN FÖR DOMSTOLARNA KAN INTE BYGGAS MED JURIDISKA TRICKS OCH ORÄTTVIS JURIDIK

Anmälans sju praktikfall beskriver i kronologisk ordning flera felaktiga domar och beslut. Ingenting tyder på att felen beror på olycksfall i arbetet. Den partiska handläggningen beror inte heller på att Sverige har ett politikstyrt rättsväsende eller annan maktindelning än andra demokratier. Statistiken över hur domstolsutslagen utfallit när advokater varit svarande i missbelåtna klienters skadeståndstalan är lika entydig som alarmerande. Trots larmet vill inget universitet undersöka saken och publicera. Man hoppas nog att allmänheten inte bryr sig - juridiskt obildad och bekväm som den är. Maktens initierade nöjer sig med att lappa och täcka över när det knakar alltför högt i rättsbalkarna. Men utan lagstöd får ingen kränka lagens likabehandlingsprincip - inte ens undantagsvis! Därför finns en riggad mygel-praxis att tillämpa vid behov. Med denna "anordning" i ryggen kan man på ett teatraliskt vis se till att allmänheten har fortsatt tilltro till domare och advokater. Om sedan vissa åklagare då och då skapar publicitet när någon suttit häktad några timmar för länge, repeteras bilden till alla aningslösa att rättvisan fungerar lika grannliga och seriöst som det verkar. Här silas mygg och sväljs kameler.

Men att tillämpa en för rättskonsumenten illvillig praxis och specialarrangemang när "behov" finns att skydda missskötande advokater och juristdomare kan aldrig någonsin vara rätt. Våldförandet på rättvisan på sätt som anmälan beskriver, rymmer rätteligen i begreppet *justitiemord*. Felaktigheterna beror ju på oredlighet och uppsåtliga brott mot domarreglerna och advokaternas etiska regler. Tjänstefelen är brottsliga och har till råga på eländet skett i hägnet av rättvisan själv! Detta är djupt motbjudande och förödande för samhället!

Inriktningen att skydda och favorisera rättvisans tjänare i alla väder har jag upplevt även som nämndeman i brottmål. Exempelvis röstade jag och två nämndemannakollegor ner en juristdomare som ville utdöma skadestånd till en häktesvakt, som trots biträde av två kollegor påstod sig ha blivit svårt skadad i armen av en handfängslad intagen. Då han inte kunde styrka skadan genom vare sig läkarintyg, fotografi eller syn vägrade vi medge yrkad gottgörelse, trots chefsdomarens vädjan om att vi måste ta särskilda hänsyn till dem som "arbetar för oss" i rättsväsendet! Vi svarade att svensk lag föreskriver att alla och envar skall behandlas lika. Någon undantagslag existerar inte. Behövliga hänsyn kan bara tas genom bättre utbildning och utrustning, högre persontäthet, högre lön, gratis psykologhjälp etc.

Det skulle strida kraftigt mot jämlikhetsprincipen om ersättning för sveda och värk skulle värderas högre när en statsanställd i rättvisans tjänst hade drabbats. Likaså om rättstjänarnas yrkesansvar och arbets-kvalitet bedömdes mildare än vad som gäller för representanter från alla andra yrkesgrupper.

Ytterligare - åklagarebekanta har varnat mig och bett mig sluta bekämpa den ojämlikhet mitt opinions-arbete handlar om. Jag svarade - åtala mig, det skulle vara bra och allmänt upplysande! Åtal synes utebli, säkerligen på grund av de oöverblickbara konsekvenserna.

UNDERSÖKNINGAR ANGÅENDE RÄTTSLÄGE OCH ETIK VID ANGIVEN PARTSTÄLLNING

1. Egna undersökningar och efterlysningar av förekommande rättsfall

Diarienumgången har gjorts vid sex tingsrätter och hovrätter jämte genomläsning av påträffade akter med advokater som svarande i civilmål. Årsutfallen har extrapolerats med avseende på domsagornas folkmängd i förhållande till invånarantalet i riket. Anmälaren fann att antalet stämningar mot advokater/advokatbyråer i Sverige varierade mellan tio och trettio per år. Det kan troligen ha varit flera tvistemål då domstolarna sällan skriver ut yrkestiteln *advokat* vid svarandens namn. Efterlysningar i riksmidia och på Internet under tjugo år visar att endast en dom har vunnit bifall till en rättssökande person/företag, vilket här gällde en *tysk* kärande (Dom 16 dec 2008 i mål T 2542-08 vid Hovrätten för Västra Sverige).

Undersökningar i Danmark - bl a genom intervjuer med två danska professorer i processrätt, visar att cirka sextio procent av de rättssökande klienterna fick bifall i de skadeståndsmål som slutligt har avgjorts i danska domstolar. Jämför detta med de märkliga förhållandena i Sverige, där klienterna i nästan *samtliga fall förlorar!* Enligt beprövad erfarenhet handlar det om *långt mindre än ett* bifall på tjugo laga-kraftvunna mål! Märk att klienterna i flertalet fall har biträts av kvalificerade jurister och advokater (ibland stödda av juridikprofessorer). Med tanke på de stora kostnaderna och förlustrisken kan man utgå från att klienterna har övervägt sin talan extra noga och funnit den i högsta grad rättmätig.

Som det ser ut i Sverige, behöver inte ens gravt illojala, slarviga och inkompetenta advokater oroa sig för konsekvenser i en domstolsprövning av ansvaret. Även när förlikning inte kan ske (läs: inte *tillåts*)!

2. Adekvat forskning vid Sveriges juridiska institutioner

I mer än tjugo år har anmälaren bearbetat forskare och juridiska lärosäten angående här aktualiserad problematik. Förutom tysta men tydliga medhåll från en handfull auktoriteter utmynnade mina ansträngningar även i att professorn i processrätt Christian Diesen belyste problemet i viss mån genom ett kort referat av en 20-poängsuppsats av Sebastian Frizzo i boken *"Likhet inför lagen"*, utgiven 2005. Med hänvisning till undersökningens entydiga resultat döpte den Italien-bördige författaren och juridikstudenten rapporten till *"Canis con est Canem"*, vilket är ett gammalt italienskt ordstäv som på svenska betyder *"Hundar äter inte hundar"*. Uppsatsen bekräftade mina teser.

Övrigt adekvat utflöde från den juridiska forskningen är svår att finna, förutom några böcker om advokat-respektive konsult- och revisorsansvaret, samt några 10/20-poängsuppsatser om advokatens olika uppgifter. Där omnämns ibland att inget rättsfall har påträffats senaste halvseket där advokat dömts till skadeståndsansvar mot huvudman. Jag har fått olika förklaringar till att ingen vill forska i hur lagen efterlevs när advokat är svarande i civilmål. Förklaringarna är i sammanfattning att man inte vill drabbas av avbräck i sin karriär eller att kollegor drar sig undan, vilket tros bli följden om man "kackar i eget bo".

FÖRKLARINGSMODELL TILL DEN REPETITIVA SVENSKA DOMSTOLSPRAXIS SOM TILLÄMPAS DÅ ADVOKAT ÄR SVARANDE I CIVILMÅL

Före år 1887 fanns inga certifierade rättegångsombud i Sverige. En statlig utredning fann att juridiskt kompetenta ombud verkligen var av behovet påkallat. De sakförare som dåförtiden befolkade domstolarna, erbjöd ”en sorglig anblick” vad gäller kompetens och seriositet, var utredningens sammanfattning av läget.

År 1887 bildades Sveriges Advokatsamfund av ett trettioåttal ansvarskännande jurister för att främja sina yrkesintressen och samtidigt tillgodose riksdagens önskemål om tillförlitlighet och ordning bland de ombud som företrädde allmänheten i domstolarna. Man kan förmoda att detta initiativ fick diskret stöttning av såväl myndigheter som andra berörda, så att projektet kunde bli lyckosamt och bestående. De klienter som upplevde sig vanskötta av någon samfundsledamot saknade troligen alternativ juristhjälp och tvangs svälja förtreten. Missnöjda advokat kunder som fortsatte söka sin rätt nådde knappast mer förståelse än vad som ges i dag. Samhällets beslutsfattare ansåg av allt att döma att samfundet med sina medlemmar måste värnas alltjämt, för att inte bara domstolarna utan även den seriösa yrkesgruppen som helhet skulle framstå som korrekt och trovärdig i allmänhetens ögon.

År 1948 infördes den nya Rättegångsbalken, varvid Advokatsamfundet fick en officiell ställning och advokaterna en status i rättssamhället som tillkommer myndighetspersoner. Advokaternas etiska kvalitet och kompetens tilläts att fortsatt bevakas av samfundet själv. Anmälningar mot advokater bedöms av den egna etiknämnden, som då var långt mer partiskt bemannad än den är idag, där ordföranden och merparten av ledamöterna fortfarande utgörs av advokater.

Trots många klagomål mot domstolarnas sekelgamla partiska bedömning och sedvänja, som går ut på att *kräva avsevärt mindre* av en *advokat* än av andra fackmän, har etablissemangen iakttagit en oförstående attityd och största möjliga tystnad. Därför har den ojämlika traditionen kunnat bibehållas. Men så har man också fått hjälp av justitieministrar från det ”statsbärande partiet”, vilka anmodat domstolarna att i främsta rummet se till statens intressen före individens. Följaktligen har advokater, vars handläggning av ett åberopat klientärendet egentligen borde ha bedömts som grovt klandervärt fått stöd - ja, till och med beröm och kunnat fortsätta sin verksamhet som om inget hänt.

Sveriges Domareförbund, är visserligen ingen institution för bevakande av domarnas etik, men är ett remissorgan som har uttalat sig mycket positivt om advokatkåren. Förbundet har i remissvar nästintill gått i god för de svenska advokaternas kvalitet, rättrådighet och högtstående etiska hållning.

Det finns flera avslöjande uttalanden som på ett vis styrker varför den lagstridiga praxisen tillämpas i de svenska domstolarna. Följande referat från L-E Johansson, ställföreträdare för Toftö Rederi AB, som riktade skadeståndskrav mot advokatfirman Lagerlöf & Leeman, innehåller talande bevis på varför det subjektiva bedömningssättet fortsätter sin ojämlika utövning: ”Jag upplevde att Göteborgs tingsrätt hade bestämt sig för att fria L&L och försöka få ihop domskälen så gott det gick. Lagerlöf & Leemans välrenommerade

ombud, advokaten Bertil Södermark framhöll avslutningsvis följande i sin slutplädering: ***"vilken enorm skada en fällande dom skulle ha mot alla advokater och rättsväsendet..."*** Jag som lekman förstod inte då vad en sådan konsekvens hade med *vår tvist* att göra...."

Bertil Södermark var erfaren och förtroendevald i advokatsamfundet, varför hans ord vägde tungt. Hans anförande i Göteborgs tingsrätt i april år 2000 innebar ju underförstått att han i modern tid inte hört om någon dom som gått en advokat emot. I Toftö-ärendet fanns risk för ansvarsgenombrott. Därför kände han sig nödd och tvungen att lyfta fram det visserligen osunda och feltänkta, men dock "ädla och välmenande syfte" som den rättsvidriga bedömningspraxisen vilar på.

Anne Ramberg, generalsekreterare i Sveriges Advokatsamfund, med sitt debattsvar 19/8 2000 i Dagens Industri (debatten startades av Burström den 27/5 2000) argumenterade *egentligen* för vikten av att bevara domstolarnas orena och rättsvidriga praxis med sitt subjektiva men "vällovliga" syfte, vilket sammanfattades i artikelrubriken: ***"Slå vakt om tilltron till rättsväsendet!"***

Citaten kan sägas avslöja att det finns en feltänt filosofi och ofelbarhetstanke bakom den fula praxis som tillämpas. Vi opponenter får *egentligen* tillsägelser med denna innebörd:

- Tro på oss advokater och domare! Vi är 100-procentigt trovärdiga och mer rättskaffens än ni, som ibland felaktigt tror att ni förs bakom ljuset. Sitt bara still i båten så att vi får fortsätta vårt fulspel i fred. Då får vi inom rättsväsendet ännu högre anseende! - Eller??

Att det är ytterligt få avgöranden som gått advokater emot styrks av undantagen nedan, som bekräftar regeln om den ljusskygga praxis som tillämpas i civilmål där ifrågasatt advokat är svarande.

Se NJA 1949 s 271, där dödsboet efter f d hovrättsrådet Trygve Liljestränd, VD för bokförlaget Norstedts (ger bl a ut SVERIGES RIKES LAG), hade stämt advokaten Emil Heijne, principal för en biträdande jurist.

Dödsboet var missnöjt med att Heijne hade missat att heltäckande och i tid överklaga de myndighetsbeslut som felaktigt föreföll ha drabbat dödsboet skattemässigt. Hovrätten biföll till skillnad från tingsrätten, dödsboets talan och utdömde ett skadestånd på 27.500 kronor (år 1947). HD beviljade prövningstillstånd. Innan HD's dom meddelades instiftade Emil Heijne en fond för främjande av juridisk forskning jämte bistånd till behövande advokatfamiljer. Heijne avled innan HD's dom avkunnades, där advokatens skadeståndsskyldighet skrevs ned till noll kronor, även om skadeståndsansvar bifölls i och för sig. Det kan noteras att justitieråd från Högsta domstolen brukar ingå i styrelsen för Heijnes stiftelse. På 1990-talet inventerade professorn Jan Kleineman de rättsfall från HD som speglade ansvaret för rådgivare och konsulter (Svensk Juristtidning nr 3 1998 s 185-211). Ett enda avsåg advokat, se NJA 1995:80, där en advokat med biträdande jurist ansågs ha lämnat straffbar rådgivning vid skalbolagsaffärer (La Reine-ärendet). Märk att detta var ett *brottmål* och inte ett *civilmål*!

Tingsrätternas domar går normalt klienterna emot. Hovrätterna "rättar" de fåtaliga mål där advokater undantagsvis har klandrats i tingsrätten. Dock klandrades en *advokat* i en hovrättsdom, se RH 21:82, där

en medlem i ett LO-fackförbund tillerkändes skadestånd från advokaten "A", som i en lönetvist hade underlåtit inhämta relevant kunskap om de fackliga avtalen och tillgodose klientens intressen fullt ut.

Märk: Det var ingen *enskild* som förde talan, utan ett *fackförbund*!

Till de få undantag som bekräftar regeln om subjektiv särbehandling av advokater fogas en dom från 2000-talet: Dom 16 dec 2008 i mål T 2542-08 vid Hovrätten för Västra Sverige. Här hade en *advokat* stämts av en *tysk* (ej svensk) medborgare i ett civilmål.

HUR FÖRHÅLLER SIG ADVOKATKÅREN TILL DEN ADVOKAT-FAVORISERANDE DOMSTOLSPRAXISEN?

Trots att jag undersökt saken länge har jag ännu inte hört talas om någon advokat som varnat sin klient för att utsikten till framgång är i princip obefintlig för den som vill stämma en försumlig advokat. Envar advokat som tar på sig ett processuellt uppdrag, är skyldig att inledningsvis undersöka rättsläget och möjligheterna till framgång. Trots denna obligatoriska plikt tycks knappt någon advokat undersöka rättsläget när uppdraget är att biträda vid ansvarstalan mot en annan advokat. Jag har hört många vittnesmål från personer som i sådant ärende frågat flera advokater om utsikterna till framgång. Ingen har varnat eller framfört reservationer, utan enbart frågat om kundens rättsskydd och ekonomiska ställning. Advokaterna tar gärna del av kritik mot kollega men utan att diskutera de synnerligen låga oddsen. Däremot begär advokaten ett ordentligt förskottsarvode innan inläsning.

När klienten följdenligt förlorar i tingsrätten uttrycker ombudet stor "förvåning och förstår absolut ingenting". Klienten uppmuntras att överklaga till hovrätten och längs den vägen börjar ofta stridskassan sina. Arvodet för detta slags civilmål ligger på 2 000 – 5 000 kronor per timme beroende på advokatens renommé och verksamhetsort. Klienten låter sig ibland förlikas, men förlikningarna brukar inte vara bättre för klienten än att vardera parten svarar för sina egna kostnader och lägger ned sin talan.

Vi insiktsfulla frågar ibland Advokatsamfundet om rättsläget och utfallsstatistiken för advokaternas ansvarstvister. Det typiska svaret blir att man inte haft anledning undersöka saken och inte har någon kunskap om hur sådana mål brukar utfalla. Men helt visst känner både advokater och samfundsledningen till hur rättsläget ser ut. Om en advokat blir stämd i domstol för klandervärd handläggning blir detta ett intressant samtalsämne bland kollegor. Skulle någon kollega råka förlora ett sådant mål (händer i princip aldrig) skulle detta sprida sig som en löpeld i advokat kåren. Så visst finns kunskapen – men kåren tiger still och låter sig fortsatt berikas - även med fullständigt omöjliga uppdrag. *Orätten främjas* genom största möjliga tystnad och passivitet

De advokater som försvarar sin smutsiga spelplan med svepande argument utan fakta blir svaret skyldiga när jag ber dem visa en enda dom, som motbevisar mina påståenden. Det uppstår en talande tystnad. De återkommer aldrig.

Ingen tror väl att den stora advokatgruppen behöver samhällets skydd för att den är fattig och lågav-

lönad? Och inte är väl advokater extra skyddsvärda för att de är i *underläge* i samhället i förhållande till andra yrkesgrupper och näringsidkare? Advokater tillhör tvärtom dem som har högst timarvoden och ofta har tjusiga kontor på "fina gatan", samt tack vare sin yrkesvana och kollegornas stöd är fullständigt överlägsna varje motpart i händelse av domstolstvist. Det *rätteligen* fullständigt obehövliga skyddet från juristdomarnas (och samhällets) sida ges i stället i det obskyra och feltänkta syftet att oavsett hur usel och klandervärd advokatens handläggning än kan bevisas vara, måste vederbörandes trovärdighet bevaras till varje pris och därmed rättsväsendets i stort.

Advokater lyder under Advokatsamfundets stadgar och etiska regler. De kan därför sägas vara *förpliktade* att intressera sig för varandra. Att följa rättsutvecklingen föreskrivs till och med i samfundets portalparagraf (här **fetstilt** för de i sammanhanget relevanta partierna):

§ 1. Samfundet har till ändamål

att till främjande av god rättsvård upprätthålla en rättrådig och yrkesskicklig advokatkår,

att **följa rättsutvecklingen** och verka för att samfundets erfarenhet kommer denna till godo,

att **tillvarata advokaternas allmänna yrkesintressen** samt

att **verka för sammanhållning och samförstånd mellan advokaterna**.

Advokaten Bertil Södermark var förtroendevald i Advokatsamfundet och hans ord vägde tungt. Han var erfaren och väl förtrogen med svensk rättskultur. Södermark tryckte särskilt på följande i sitt slutanförande i ett civilmål om advokatansvaret: "... **Vilken enorm skada en fällande dom skulle ha mot alla advokater och rättsväsendet om tingsrätten skulle bifalla denna ansvarstalan**". Det Södermark egentligen sade var att han inte sett någon dom som gått en advokat emot. Men i aktuell tvist fanns en risk för ansvarsgenombrott. Därför påminde han om bakgrunden till den rättsvidriga domstols-praxisen.

Debattsvaret i Dagens Industri den 19/8 2000 från Anne Ramberg, generalsekreterare i Advokatsamfundet sedan år 2000, sammanfattar redan i rubriken samma "behjärtansvärda" syfte: "**Slå vakt om tilltron till rättsväsendet!**"

Tydligen finns det rakt diametrala uppfattningar om *hur* allmänhetens tilltro skall byggas. -

Antingen genom hederlig och rättrådig, kompetent bedömning, ELLER genom att se till att dölja och trixa så att så få anmärkningar som möjligt får genomslag och klibbar fast på rättstjänarna.

Citaten från de tongivande advokaterna antyder en feltänt filosofi och ofelbarhetstanke bakom domstolarnas ful-praxis. Opponenterna uppmanas: *Tro på oss advokater och domare! Vi är 100-procentigt trovärdiga och överlägsna ni andra och mer rättskaffens. Sitt bara still i båten, så kan vi arbeta i lugn och ro* (och fortsätta vårt fulspel!) *och få ännu bättre anseende!*

Avslutningsvis kan man fråga sig hur de advokater har det, som har ansvarsbefriats på sant orättfärdiga grunder? Känner de sig lättade/besvärade/skamsna/ångerfulla? Kontaktar de sin forna, dubbelt skadedrabbade klient och ber om ursäkt å sina egna och rättsväsendets vägnar? Knappast. Troligen har

deras samveten blivit ännu rymligare så att man klarar ännu större avsteg från fair play och rent spel.

ÅTGÄRDER FÖR ATT SKAPA OPINION FÖR ATT ELIMINERA MISSFÖRHÅLLANDENA

1. Alternativet att stämma svenska staten i domstol

Vis av erfarenheten är anmälaren tveksam till att inge stämningsansökan mot svenska staten för felaktig, orättfärdig och grundlagstridig domstolsbehandling i de praktikfall och partställningar som här beskrivits. Bedömningen blir sannolikt fortsatt partisk för att slå vakt om "det bestående". Praktikfall nr 2 visar att även en överprövning i Europadomstolen kan vara partisk om inte alla jurister som är verksamma vid ECHR i Strasbourg håller sig i skinnet och arbetar strikt objektivt.

Att juristdomare i vissa lägen agerar partiskt och avkunnar orättfärdiga domar har jag funnit vara ett obestridligt faktum, vilket naturligtvis är helt oacceptabelt. Sådant får inte förekomma oavsett rättsfrågornas art, oavsett vilka personer som är inblandade eller vilka materiella/immateriella värden det är fråga om. Den medborgare, som upplever rättsövergrepp från domstolar och advokater har i det allmännas intresse skyldighet att anmäla detta. Om inte, riskerar orätten att ta alltmer överhand och i grunden rasera rättsväsendets funktion och anseende.

Alternativet att stämma svenska staten i allmän domstol måste förberedas omsorgsfullt och backas upp av utlåtanden från flera juridiska auktoriteter både från Sverige och grannländerna. Tidigare har detta varit ouppnåeligt p g a kostnaden. För att minimera risken för partisk behandling måste man se till att rättegången närgånget bevakas av kritiska representanter från massmedia. Att helt blockera möjligheten till orättfärdiga domar låter sig knappast göras som situationen ser ut idag. En saklig domstolsprövning av huruvida undertecknad verkligen har erbjudits rättvisa och objektiva rättegångar i beskrivna praktikfall får anstå, då fortsatt oredlighet och subjektivitet/partiskhet ligger i farans riktning.

Att polisanmäla kan förstås vara ett alternativ då det handlar om grova brott mot såväl domarregler som grundlag samt att brotten utövats uppsåtligt och upprepats under lång tid av statsanställda som har ansvar för domstolsväsendet och folkets tillit. När preskription för domarbrott inträder kan ej bedömas. Polisvägen är måhända svårframkomlig på grund av kompetenskraven och den ovanliga brottsmetoden. Att leta upp och intressera någon genuint rättrådig åklagare måste anstå.

2. Framstötar till Justitie- och Konstitutionsutskotten, politiska partier, riksdagsmän med flera

"Tala med din riksdagsman" uppmannas vi i valtider. Detta har jag gjort många gånger genom personliga sammanträffanden och via telefon, brev, mail etc. Mitt budskap har självfallet upplevts som mycket svårsmält. Mina erfarenheter har ansetts alltför otroliga. Några ledamöter i JuU och KU har sagt sig förstå men som de lekmän de var, har man inte haft kunskap och förmåga att göra något. Jag har däremot hos ett av de större partierna väckt visst intresse. Har även fått medhåll och stöd från en handfull pensionerade juridikprofessorer som haft tid att sätta sig in i saken. Dessa prominenser äventyrar heller inte sina

eventuella tjänsteställningar.

Det synes vara en lång väg att gå för att påverka tillräckligt många tongivande politiker om missförhållandena, vilka är så oroande att man vill betrakta dem som helt osannolika. Ingen vill ju tro att det förekommer så stora avvikelser i praktiken från vad riksdagen lagstiftat om. Man litar på att alla domstolar arbetar fullständigt korrekt och att domsluten alltid är riktiga och står sig enligt orubblighetsprincipen. Man är även i god tro om ofelbarhetsprincipen, som säger att myndigheter i princip alltid har rätt och att folket kan lita på att myndighetspersoner lever upp till det som gäller för uppgiften i allmänhetens tjänst. Min och andras målsättning att skapa likhet inför lagen för alla, oavsett yrke och samhällsställning är dock tack och lov inte övermäktig! Internet och sociala medier är nämligen de nya effektiva räddningsbojarna för oss visseblåsare i kampen mot den samhällsförstörande korruptionen i alla dess former.

3. Bearbeta Europarådet för att även kvalitetssäkra Europadomstolen ECHR!

Som visats förekommer oredlighet och kollegial korruption även i Europadomstolen. Därför krävs opartiska kontroller även där. Erfarenheten visar att etiken och moralen inte är ädlare hos en människa med fin utbildning. Inte sällan gäller motsatsen. Hög samhällsställning medför inte större tillförlitlighet, vilket Montesquieu har lärt oss: *"Det är en evig erfarenhet, att var människa som har makt, är benägen att missbruka densamma."*

Europarådet består av 47 medlemsstater. Sverige och övriga medlemsstater utser tjänstemän och domare i Europadomstolen. Det kan inte uteslutas att ländernas representanter stundom sköter sina uppgifter partiskt till förmån för sina hemländer eller sin gamla yrkesgruppering och till nackdel för den klagande landsmannen. Granskningsorgan saknas. Möjligheterna att fiffla är många.

4. Kräv av Sveriges Advokatsamfund att klienterna alltid skall prioriteras före advokatkollegorna

Advokatsamfundet bildades 1887 för att höja kvalitén på de oftast inkompetenta sakförare som befolkade dåtidens domstolar. Svenska advokater är mycket hårt knutna till sitt skrå som föreskriver sammanhållning och samförstånd. Detta innebär stora nackdelar för kundklientelet, vilket framgår av denna anmälan. Med nutida utbildningsnivå och stora frestelser vore det bättre om privata rättsexperter certifierades av ett objektiva organ som regelbundet kvalitetskontrollerade och bevakade att rättskonsulterna står helt fria och oberoende från varandra. Då skulle ingen kund bli styvmoderligt behandlad till förmån för motparten eller ombudet. Anmälningar från vanskötta klienter skulle biträdas helhjärtat och avgöras utan kollegiala hänsyn. Vilket sällan sker idag.

Den kritik jag framfört vid många tillfällen i Dagens Industri, FIB-Kulturfront, Moderna Tider, dagstidningar m fl har synbarligen inte påverkat Advokatsamfundet och staten det minsta. Även andra kritiker negligeras. Svenska disciplinanmälningar får bifall i högst ett fall av tio, medan det i Danmark ges fyra

gångar så många bifall till anmälningar mot oetiska danska advokater. Men så har man i Danmark inrättat en mer *objektiv* granskningsnämnd med en *neutral* ordförande!

5. Försök intressera såväl inhemsk- som utländsk media genom debattartiklar, insändare, intervjuer, annonser, tips, bloggar etc. för att skapa opinion mot den förstörande maktkorruptionen och suspekta domstolsmetoder.

Enligt min erfarenhet kan ökande intresse uppnås om man lyckas få riksmedia att skriva om missförhållanden i samhället. Bäst genomslag har de olika granskningsprogrammen i radio och TV (Kalla Fakta, Uppdrag Granskning, Kaliber, Tendens, Dokument Inifrån, Dold, Rättviseförmedlingen, RingP1 m fl). Jag har skrivit i media i tjugofem år och initierat viss radio- och TV-bevakning. Några helsidesartiklar om den partiska advokat-tillsynen i Sverige i tidningen Dagens Industri renderade i över tjugo inlägg och bifall även från förbunds-jurister, åklagare och andra jurister. Även om det kan ställa sig dyrt, så vore några dagars repeterad annonsering i riksmedia vara värt att pröva. Man kan beskriva problemen i ett par meningar och efterlysa hjälp från ärliga jurister och grävande journalister.

Vid inspiration skissar jag på en teaterpjäs med arbetsnamnet *Maktens kollegor* för hågade scener och/eller för TV- och Radioteatern. Att öppet och utan anonymitet bevaka och skriva på nätsajten Dagens Juridik kan skapa vågor, men det kräver daglig tid. Sociala medier som Facebook, LinkedIn, Instagram, Twitter m fl kan även åstadkomma ringar på vattnet.

Institutioner och föreningar som påstår sig bekämpa korruption och brott såsom BRÅ, IMM, Transparency International, Civilrights Defenders, Statens Värdegrundsdelegation m fl befolkas vanligen av advokater, domare och andra väletablerade jurister. Det visar sig att dessa undviker att ta till sig den folkliga opinion som vill städa trappan uppifrån med dubiösa kollegor och allt.

Det verkar som om den "äldre generationen" makthavare fortfarande underskattar de elektroniska möjligheter som finns för att opponera mot fiffel och maktkorruption. Jag förordar att alla förorättade och ideella bör ärligt och utan överdrifter publicera sitt "obekväma" material på nätet utan dröjsmål, i de fall vederbörliga politiker, ledare, myndigheter och storföretag inte ingriper och gör vad de borde göra åt anmälda oegentligheter. Att öppet och ärligt avslöja hur och när allmänhetens representanter missbrukar sin förtroendeställning och försummar sina uppdrag anser jag vara medborgarens samhällsnyttiga skyldighet. Sådant ökar det politiska intresset vilket enbart är av godo. Dessutom får man uppleva hur meningslöst det är att endast knyta sin näve i byxfickan.

6. Lämna in en anmälan med specifika argument, grunder och bevis till JK eller JO

Det är med förhoppning men viss tvekan jag till JK anmäler den systemliknande, felaktiga och orättfärdiga handläggning som juristdomarna ägnar sig åt när en *advokat* instämts av f d klient till domstol för

vårdslös/illojal handläggning. Klienten kränks i det läget regelmässigt och drabbas av ytterligare skador förutom den skada som klienten ursprungligen sökte advokathjälp för.

Problemet är att myndigheter, ledande politiker och makthavare ogärna vill ta till sig att den *verkliga* verkligheten ibland inte överensstämmer med "kartan" över lagstiftarens välmenande föreskrifter. Av mänskliga orsaker anser man att folkets upplevda verklighet måste vara felaktigt uppfattad och att det är den vackra "teoretiska kartan" som gäller oavsett vad "verklighetens folk" säger. Riksdagens påbud betraktas ju som goda och föredömliga.

Många har den uppfattningen att JK:s och JO:s tillsyn inte fungerar bra nog som kvalitetssäkring för rättsväsendet. De som anmält grövre missförhållanden får sällan gehör påstår man. Detta beror måhända på JK-myndighetens personella besättning från tid till annan. Knappast på politiska beslut, även om ett par justitieministrar (Geijer) ungefärligen uttalat att domstolarna i främsta rummet måste se till statens intressen före individens. Sådana krav strider mot domstolarnas oberoende i förhållande till andra samhällsmakter och saknar stöd i lagen. Tvärtom föreskrivs, åtminstone i civilrätten, att särskilda hänsyn bör tas till den *svagare* parten i en tvist och ett avtalsförhållande.

Man kommer dock aldrig ifrån att statens myndigheter består av vanliga människor, som är mer eller mindre engagerade, lyssnande, rättrådiga och frimodiga.

Dock vill jag i rättvisans namn tacka för att jag själv en gång fick undsättning av JK när jag anmälde långsam och egendomlig handläggning i hovrätten i Malmö (Beslut 1999-04-09 Dnr: 281-99-21).

VEM ÄR "JAG" SOM HAR MAGE ATT KRITISERA DEN PARTISKA ETIKEN OCH RÄTTSKULTUREN?

Undertecknad som är juridikstuderande, maskiningenjör och RMS-ingenjör, har varit egenföretagare sedan 1975 efter anställningen som konstruktionschef på ett apparatföretag i Skåne. Därefter har jag i egen firma verkat som konstruktör, utvecklingsingenjör, immaterialrätts- och avtalskonsult samt som forskare, uppfinnare och marknadsförare. Tillverkning och försäljning samt licensiering av egna patenterade uppfinningar har även varit inkomskälla. I huvudsak ideellt har jag med stor framgång varit anonymt juridiskt biträde till småföretagare, stiftelser och enskilda som drabbats av rättsförluster i sina kontakter med kommuner, myndigheter, konkurrenter etc. Under många år var jag ideellt verksam i Röda Korset (prisbelönt) och som stödperson i Brottsofferjouren. Har medverkat i politiska nämnder samt i kommunala bolagsstyrelser. Vidare i Polisenämnd NVS och som nämndeman i hovrätt respektive tingsrätt fyra år vardera. Debatterar olika teman i tidskrifter, riks- och lokalmidia samt på Internet. Har byggt tio webbsajter till föreningar, stiftelser och enskilda. Har varit styrelseledamot i två lokala uppfinnareföreningar samt i riksföreningen SUF (SUF-medaljerad samt STU/Nutek-stipendiat). Är förbundssekreterare i kulturförbundet Tanke Och Känsla. Mina konstnärliga anlag har fått utlopp bland annat i den egna skulpturparken Fantasins Trädgård och som sångare och musiker i körer och orkestrar.

Arbetsstillfällen i samhället skapas av innovativa nytänkare i demokratiska rättssamhällen. Bland mina

dussintals patent exploaterades KLEMÍT-spiken för stenhårda byggmaterial i det 1982 etablerade Klemeco Nord AB, med exklusivlicens från min utvecklingsfirma FunkMent. Har upplevt patentintrång, plagiering, utsvältning och grova avtalsbrott, men värst av allt – oredlighet och svek bland advokater och juristdomare. Mitt lovande sociala fredsprojekt för aktiv ungdom har därför stannat på planeringsstadiet av ekonomiska skäl. Innovationsverksamheten har måst tyglas då domstolsväsendet inte tycks fungera i alla lägen. Jag fortsätter dock försöka vara en hederlig och rättskaffens stöttepelare i samhället. Uppsåtliga skador drabbar människor av kött och blod. Därför är det på sin plats att nämna några följdverkningar som drabbat mig på grund av rättsväsendets ”medvetna” dysfunktioner. Förluster från avtalsbrott etc har inte ersatts utan istället bara ökat i form av rättegångskostnader, tidspillan och massor av oavlönat arbete som visat sig lönlöst då juristdomare och advokater inte följer lagen eller etiska regler när någon kollega avslöjats och stämts i domstol. Är frustrerad över att juristdomare och advokater inte tycks behöva ta ansvar för oredlighet, även om hedervärda rättssökande skadats svårt därav.

Sedan 1986 har påfrestningarna varit många och svåra. För att behålla Klemecos talerätt nödgades jag betala alla skulder som bolaget ådrog sig i anledning av den svenska grossisten Jernmanufakturs utsvältningstaktik och avtalsbrott. Blev utblottad då rättsenlig förväntan på compensation uteblev. Min villa har vid två tillfällen utlysts till exekutiv auktion, vilket stoppats i sista stund tack vare privata lån. Följdenliga betalningsanmärkningar och avbetalningsplaner hos Kronofogden har uteslutit banklån. Har långa perioder saknat bil (7 km till närmsta affär), varit utan färskvatten, utan kyl och frys, utan tvättmaskin etc. Ej heller någon avkopplande semesterresa på tjugo år. Jag har på grund av ständig penningnöd inte kunnat undvika att även min dotter har drabbats. Allt beroende på den rättsvidriga praxisen i domstolarna att till varje pris skydda det egna anseendet jämte advokat kårens. Välbeställda advokater har i Sverige goda möjligheter att handlägga sina civilrätts-uppdrag hur slarvigt och illojalt som helst utan hänsynstagande till sina intet ont anande uppdragsgivare.

Därmed överlämnar jag min anmälan till Justitiekanslern för saklig och objektiv behandling utan obehöriga hänsyn. Jag utgår från att Myndighetschefen lever upp till sin plikt att med kraft ta itu med domstolarnas bevisligen obskyra och felaktiga förhållningssätt till en viss yrkesgrupp i civilmål.

Össjö, Ängelholm 2016-06-15

.....
/Bertil Burström/